

Η

ΕΝΙΑΙΑ ΑΡΧΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

2ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε την 17^η Μαΐου 2022 με την εξής σύνθεση: Αικατερίνη Ζερβού-Πρόεδρος, Χρυσάνθη Ζαράρη- Εισηγήτρια και Χρήστο Σώκο, Μέλη.

Για να συνεξετάσει λόγω συνάφειας τις από 08.04.2022 Προδικαστικές Προσφυγές με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) – ΕΑΔΗΣΥ: α) 518/08.04.2022 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «.....» (δ.τ «.....»), που εδρεύει στ... .., (εφεξής α' προσφεύγων), όπως εκπροσωπείται νόμιμα και β) 524/11.04.2022 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «.....» και διακριτικό τίτλο «.....», που εδρεύει στ... .., (εφεξής β' προσφεύγων), όπως εκπροσωπείται νόμιμα

Κατά τ... .., (εφεξής αναθέτουσα αρχή), όπως εκπροσωπείται νόμιμα και

Του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «.....» (διακριτικός τίτλος: «.....»), που εδρεύει στ... .., (εφεξής α' παρεμβαίνων), όπως εκπροσωπείται νόμιμα και

Του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «.....» (δ.τ «.....»), που εδρεύει στ... .., (εφεξής β' παρεμβαίνων) όπως νομίμως εκπροσωπείται.

Με την υπό εξέταση προδικαστική προσφυγή οι προσφεύγοντες αιτούνται να ακυρωθούν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις της αναθέτουσας αρχής με αρ. 96/2-3-22, 118/15-3-22 και 155/30-3-22, ο μεν α προσφεύγων κατά το μέρος αποδοχής της προσφοράς του ήδη α παρεμβαίνοντος διότι η Αναθέτουσα Αρχή

κατά παράβαση των άκρων ορίων της διακριτικής της ευχέρειας δεν διαπίστωσε το *prima facie* ασυνήθιστα χαμηλό της προσφοράς του και δεν τον κάλεσε να αιτιολογήσει το διοικητικό της κόστος, να αναπεμφθεί η υπόθεση στην αναθέτουσα αρχή και κατόπιν κλήσεως του σε διευκρινίσεις επί του διοικητικού της κόστους να απορριφθεί από την αναθέτουσα αρχή η προσφορά της ως ασυνήθιστα χαμηλή σύμφωνα με τον νόμο. Ο β προσφεύγων αιτείται την ακύρωση των προσβαλλόμενων κατά το μέρος αποδοχής των προσφορών των ήδη α και β παρεμβαινόντων.

Αμφότεροι οι παρεμβαίνοντες αιτούνται την απόρριψη των προσφυγών, ο μεν α παρεμβαίνων αμφοτέρων, ο δε β παρεμβαίνων της β προσφυγής.

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε την Εισηγήτρια Χρυσάνθη Γ. Ζαράρη

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά τον Νόμο

1.Επειδή για την άσκηση των υπό εξέταση προσφυγών έχουν καταβληθεί τα νόμιμα e-παράβολα εκ μέρους ενός εκάστου εκ των προσφευγόντων, σύμφωνα με τα άρθρα 363 του Ν. 4412/2016 και 5 του ΠΔ 39/2017, ύψους 968,00 ευρώ [βλ. ηλεκτρονικό παράβολο με κωδικό για τον α προσφεύγοντα και με κωδικό για τον β προσφεύγοντα αλλά και για ένα έκαστο εξ αυτών εκτύπωση από την σελίδα της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων (ΓΓΠΣ) του Υπουργείου Οικονομικών με την ένδειξη «ΔΕΣΜΕΥΜΕΝΟ»).

2.Επειδή με την με αρ. Διακήρυξη (ΑΔΑΜ:) η αναθέτουσα αρχή προκήρυξε δημόσιο ηλεκτρονικό (αρ. ΕΣΗΔΗΣ), μειοδοτικό διαγωνισμό για την ανάδειξη αναδόχου για τ... προϋπολογισμού **193.548,39 €** πλέον ΦΠΑ. Η εκτιμώμενη αξία της σύμβασης

ανέρχεται στο ποσό 600.000€, συμπεριλαμβανομένου του Φ.Π.Α. 24%. Η διάρκεια της σύμβασης ορίζεται σε ένα έτος.

3. Επειδή, η επίμαχη διαγωνιστική διαδικασία, ως εκ του αντικειμένου της, της προϋπολογισθείσας αξίας της σύμβασης και του χρόνου εκκίνησης της, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του Βιβλίου IV του ν. 4412/2016.

4.Επειδή οι υπό εξέταση προδικαστικές προσφυγές: α) έχουν ασκηθεί εμπρόθεσμα καθόσον κατατέθηκαν στις 08.04.2022 στην «επικοινωνία του ηλεκτρονικού τόπου του διαγωνισμού σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 362 του ν. 4412/2016 λαμβανομένου υπ' όψιν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση κοινοποιήθηκε στους προσφέροντες μέσω ΕΣΗΔΗΣ στις 30.03.2022, β) ασκήθηκαν με τη χρήση του τυποποιημένου εντύπου του Παραρτήματος Ι του π.δ 39/2017 σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 8 του π.δ/τος 39/2017 και είναι νομίμως υπογεγραμμένη, και γ) κοινοποιήθηκαν στην ΕΑΔΗΣΥ από τους προσφεύγοντες αυθημερόν με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθ. 8 του ΠΔ 39/2017.

5. Επειδή, οι προσφεύγοντες ως προσφέροντες στην επίμαχη διαγωνιστική διαδικασία, θεμελιώνουν το έννομο συμφέρον τους για την άσκηση της προσφυγής τους κατά της προσβαλλόμενης απόφασης ως προς το μέρος που αφορά στην μη νόμιμη κατά τους ισχυρισμούς τους αποδοχή της προσφοράς έτερων συνυποψηφίων τους και συγκεκριμένα ο μεν α προσφεύγων της προσφοράς του α παρεμβαίνοντος και ο β προσφεύγων των προσφορών των α και β παρεμβαίνόντων.

6.Επειδή η αναθέτουσα αρχή προέβη στις 11.04.2022 σε κοινοποίηση της υπό εξέταση προσφυγής προς κάθε ενδιαφερόμενο τρίτο, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 365 του ν. 4412/2016.

7.Επειδή η αναθέτουσα αρχή απέστειλε στην ΕΑΔΗΣΥ στις 12.04.2022 τις απόψεις της επί των υπό εξέταση προσφυγών, τις οποίες κοινοποίησε στους ενδιαφερομένους αυθημερόν σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθ. 365 παρ. 1 υποπαρ. β του Ν. 4412/2016.

8.Επειδή αμφότεροι οι παρεμβαίνοντες κατέθεσαν εμπροθέσμως τις οικείες παρεμβάσεις τους, στις 18.04.2022 και στις 21.04.2022, αντίστοιχα και με έννομο συμφέρον δοθέντος ότι η προσφορά τους κρίθηκε αποδεκτή, ο μεν α παρεμβαίνων αιτούμενος την απόρριψη αμφοτέρων των προσφυγών, ο β της β προσφυγής.

9. Επειδή σε συνέχεια των ανωτέρω νομίμως και καταρχήν παραδεκτώς εισάγεται ενώπιον της ΕΑΔΗΣΥ βάσει του ν. 4912/2022 η υπό εξέταση προδικαστικές προσφυγές και οι ασκηθείσες παρεμβάσεις και επακολούθως νομίμως εισάγονται ενώπιον του 2^{ου} Κλιμακίου κατόπιν των με αρ. 751 και 757/2022 πράξεων της Προέδρου του Κλιμακίου.

10. Επειδή ο **α' προσφεύγων** κατόπιν παράθεσης σχετικού ιστορικού ισχυρίζεται ότι η αναθέτουσα αρχή μη νομίμως και εντελώς ανατιολόγητα αποφάσισε την κατακύρωση του έργου στην ανθυποψήφια εταιρεία «.....», της οποίας η προσφορά είναι μη νόμιμη και απορριπτέα για τους κάτωθι λόγους:

«ΠΡΩΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣΜΗ ΝΟΜΙΜΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ- ΜΗ ΣΥΝΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΛΠΚ – ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ ΛΑΝΘΑΣΜΕΝΟΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΝΟΜΙΜΩΝ ΚΡΑΤΗΣΕΩΝ- ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΝΟΜΙΜΕΣ ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ

ΤΡΙΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ ΛΑΝΘΑΣΜΕΝΟΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ & ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ- ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΚΟΣΤΟΣ ΑΝΑΛΩΣΙΜΩΝ

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ ΑΣΥΝΗΘΙΣΤΑ ΧΑΜΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ- ΖΗΜΙΟΓΟΝΟΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑ- ΜΗ ΕΠΑΡΚΕΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ ΚΑΙ ΚΟΣΤΟΣ ΑΝΑΛΩΣΙΜΩΝ».

Ειδικότερα: επί του 1^{ου} λόγου ισχυρίζεται ότι δεν συνυπολόγισε σε κανένα πεδίο της προσφοράς του το κόστος ΕΛΠΚ και συνεπώς η αναθέτουσα αρχή όφειλε κατά δέσμια αρμοδιότητα να απορρίψει την προσφορά της. Επικαλείται την με αρ. πρωτ. 2993/21-2-22 διευκρίνιση της αναθέτουσας αρχής σύμφωνα με την οποία το Εργατικό κόστος για κάθε θέση 24ωρης φύλαξης ανέρχεται σε 60.912,42 ευρώ συμπεριλαμβανομένου των εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών, τις οποίες έχει αναγράψει ότι υπολογίζει με 22,54%. «Με δεδομένο το παραπάνω έχουμε σύνολο για 3 θέσεις 24ωρης φύλαξης $60912,42 * 3$ θέσεις 24ωρης φύλαξης = 182.737,26 ευρώ μαζί με τις εργοδοτικές ασφαλιστικές εισφορές. Στο ποσό των 182.737,26 ευρώ δεν περιλαμβάνεται ΕΛΠΚ (προκύπτει ότι δεν περιλαμβάνεται από το περιεχόμενο της εν λόγω διευκρίνισης), το οποίο αποτελεί απαραίτητο εργατικό κόστος. Η εταιρεία, όπως και η εταιρεία μας, υπολόγισε αυτό το εργατικό κόστος και το ανέγραψε στην οικονομική της προσφορά (πρβλ. πίνακα 3863/2010). Ωστόσο, η εταιρεία δεν συνυπολόγισε στην προσφορά της το ποσό που αντιστοιχεί στο ΕΛΠΚ, ήτοι είκοσι ευρώ ανά απασχολούμενο φύλακα, δηλαδή κατά τους υπολογισμούς της εταιρείας : 12,856 φύλακες (όπως δηλώνονται από την) ήτοι για το συγκεκριμένο κόστος με βάση των αριθμό των φυλάκων που η ίδια δηλώνει θα έπρεπε να υπολογίσει: 13 φύλακες Χ 20 ευρώ/φύλακας= 260 ΕΥΡΩ. Μάλιστα, η αντίδικος καίτοι έχει υποχρέωση εκ του νόμου και της αρχής της νομιμότητας που διαπνέει την διαγωνιστική διαδικασία να συμπεριλάβει το κόστος αυτό (260 ΕΥΡΩ) στην οικονομική της προσφορά, σε κανένα σημείο της προσφοράς της δεν αναγράφεται και δεν συνυπολογίζεται το κόστος αυτό. Μάλιστα, το κόστος αυτό δεν συμπεριλαμβάνεται ούτε ως κονδύλιο του διοικητικού της κόστους δοθέντος ότι το τελευταίο ανέρχεται σε μόλις 64,74 ευρώ και προφανώς δεν εμπεριέχει το κονδύλιο ΕΛΠΚ το οποίο είναι 260 ευρώ. Επιπλέον, το ποσό ΕΛΠΚ δεν μπορεί να καλυφθεί ούτε και από το δηλωθέν εργολαβικό κέρδος των μόλις 50 ευρώ που δηλώνει η εταιρεία και συνεπώς η σύμβασή της θα είναι a priori

ζημιογόνος. Ενόψει των ανωτέρω, ήτοι του μη συνυπολογισμού της δαπάνης ΕΛΠΚ από την εταιρεία, η προσφορά της θα έπρεπε να αποκλειστεί από την αναθέτουσα αρχή. Ωστόσο, επειδή η προσφορά της δεν αποκλείστηκε με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, οι τελευταίες πρέπει να ακυρωθούν με σκοπό την απόρριψη της οικονομικής προσφοράς της εταιρείας

Επί του 2^{ου} λόγου παραθέτει το αρ. 2.2.4 της διακήρυξης και 5.1.2 και ισχυρίζεται ότι ο οικονομικός φορέας παράνομα και με σκοπό να υποκοστολογήσει την προσφορά του και να ανακηρυχθεί ανάδοχος δεν συμπεριέλαβε τις ορθές κρατήσεις και δεν υπολόγισε αυτές σωστά με αποτέλεσμα η προσφορά του να είναι απορριπτή για παράβαση των ως άνω όρων του κανονιστικού πλαισίου της διακήρυξης οι οποίες έχουν τεθεί επί ποινή αποκλεισμού. Πιο συγκεκριμένα ο εν λόγω οικονομικός φορέας έχει προτείνει ως προσφερόμενη τιμή βάσει της οποίας υπολογίζονται οι κρατήσεις το ποσό των 186.880 ευρώ. Ούτως, υπολογίζει παράνομα τις κρατήσεις του στο ποσό των 4.028 Ευρώ. Όμως, αν είχε υπολογίσει ορθώς και σύμφωνα με την διακήρυξη τις κρατήσεις του βάσει της προσφερόμενης τιμής των 186.880 ευρώ, αυτές θα είχαν ως εξής (παραθέτει πίνακα) Δηλαδή, θα έπρεπε να συνυπολογίσει κρατήσεις 4.162,57 ευρώ αντί για 4028 ευρώ που υπολογίζει. Ως εκ τούτου η προσφορά του είναι μη νόμιμη και πρέπει η προσβαλλόμενη απόφαση να ακυρωθεί.

Επί του 3ου λόγου παραθέτει το αρ. 2.4.1 της διακήρυξης περί Σύνταξη και περιεχομένου οικονομικών προσφορών «2.4.1. Περιεχόμενα Φακέλου «Οικονομική Προσφορά» / Τρόπος σύνταξης και υποβολής οικονομικών προσφορών ... Οι Οικονομικοί Φορείς απαιτείται σε χωριστό κεφάλαιο της οικονομικής προσφοράς τους να εξειδικεύουν ... τα εξής στοιχεία: α) τον αριθμό των εργαζομένων, β) τις ημέρες και τις ώρες εργασίας, γ) τη συλλογική σύμβαση εργασίας στην οποία υπάγονται οι εργαζόμενοι, δ) το ύψος του προϋπολογισμένου ποσού που αφορά τις πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές αυτών των εργαζομένων, ε) το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών με βάση τα

προϋπολογισθέντα ποσά. Στην προσφορά τους πρέπει επίσης να υπολογίζουν εύλογο ποσοστό διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών τους, των αναλώσιμων, του εργολαβικού τους κέρδους και των νόμιμων υπέρ Δημοσίου και τρίτων κρατήσεων. Επιπροσθέτως, οφείλουν να επισυνάψουν αντίγραφο της συλλογικής σύμβασης εργασίας στην οποία υπάγονται οι εργαζόμενοι». Η προσφορά, ωστόσο, της εταιρείας ευθέως παραβιάζει τον ανωτέρω κανόνα της διακήρυξης καθώς δεν συμπεριλαμβάνει κόστος αναλωσίμων για την εκτέλεση του έργου. Συνεπώς, δεν συνυπολογίζει στην προσφορά της το απαραίτητο κονδύλιο αναλωσίμων που η διακήρυξη απαιτεί να γίνεται χωριστά και ως εκ τούτου εξαιτίας του μη υπολογισμού αυτού του απαραίτητου κονδυλίου στην προσφορά της, η προσφορά της εταιρείας αυτής είναι εκ των προτέρων ζημιογόνος και θα πρέπει να απορριφθεί. Άλλωστε, το κονδύλιο των αναλωσίμων δεν περιλαμβάνεται σε καμία περίπτωση στο δηλωθέν διοικητικό κόστος, το οποίο, όπως θα αναδειχθεί με τον επόμενο λόγο προδικαστικής προσφυγής, δεν επαρκεί ούτε και για την κάλυψη στοιχειωδών διοικητικών αναγκών του έργου. Επιπλέον, ο μη συνυπολογισμός του κόστους αναλωσίμων (πέραν του ότι παραβιάζει ευθέως το κανονιστικό πλαίσιο της σύμβασης) καθιστά ζημιογόνο την σύμβαση και συνεπώς η τελευταία είναι αδύνατον να εκτελεστεί από την εταιρεία δοθέντος ότι η τελευταία δεν θα μπορεί να καλύψει τις βασικές ανάγκες αναλωσίμων που απαιτούνται κατά την εκτέλεση της σύμβασης. Συνεπώς, ο μη συνυπολογισμός κόστους αναλωσίμων πλήττει το Δημόσιο Συμφέρον και καθιστά την προσφορά της εταιρείας αυτής απορριπτέα. Ως εκ τούτου οι προσβαλλόμενες πράξεις πρέπει να ακυρωθούν στο βαθμό που έκαναν αποδεκτή την προσφορά της εταιρείας

Επί του 4^{ου} λόγου περί ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς παραθέτει σχετική νομολογία και ισχυρίζεται ότι «Στην προκείμενη περίπτωση η προσφορά της εταιρείας είναι προδήλως απορριπτέα ως ασυνήθιστα χαμηλή ως προς το δηλωθέν διοικητικό κόστος και η αναθέτουσα αρχή δια των προσβαλλομένων πράξεών της με τις οποίες θεώρησε αυτήν νόμιμη και επαρκή

ως προς το διοικητικό κόστος υπερέβη προφανώς τα άκρα όρια της διακριτικής της ευχέρειας και για αυτό οι προσβαλλόμενες πράξεις πρέπει να ακυρωθούν. Ειδικότερα: Θα πρέπει εξαρχής να σημειωθεί ότι η εταιρεία δηλώνει **ως διοικητικό κόστος μόλις το ποσό των 64,74 ευρώ**, το οποίο ουδόλως επαρκεί για να καλύψει τις ειδικές ανάγκες που επιβάλλει η διακήρυξη από πλευρές διοικητικού κόστους. Ειδικότερα, οι απαιτήσεις της σύμβασης από πλευράς διοικητικού κόστους είναι τουλάχιστον οι εξής: 1. Κόστος εγγυητικών επιστολών συμμετοχής τουλάχιστον για πέντε τρίμηνα αξία: 125 ευρώ τουλάχιστον. 2. Κόστος εγγυητικής καλής εκτέλεσης του έργου αξία: 38 ευρώ τουλάχιστον. 3. Απαραίτητη διοικητική και γραμματειακή-λογιστική υποστήριξη αξία: 100 ευρώ τουλάχιστον. 4. Απαραίτητο κονδύλιο τεχνικού ασφαλείας και ιατρού εργασίας αξία: 65 ευρώ τουλάχιστον. (απαιτείται από την σχετική νομοθεσία ν.3850/2010) 5. Απαραίτητο βάσει απαιτήσεων της διακήρυξης ποσό για εποπτεία: 100 ευρώ τουλάχιστον βάσει διάρκειας και απαίτησης του έργου Τα ανωτέρω κονδύλια διοικητικού κόστους (χωρίς να συμπεριλαμβάνονται άλλα απαραίτητα κόστη) είναι αναμφισβήτητα καθώς προκύπτουν από τις διατάξεις της ίδιας της διακήρυξης και το εν γένει κανονιστικό πλαίσιο της σύμβασης. Επιπλέον, οι αναφερόμενες ως άνω τιμές για έκαστο κονδύλιο είναι οι ελάχιστες δυνατές στην αγορά καθώς η εταιρεία μας έχει λάβει υπόψιν της τις αληθείς συνθήκες της αγοράς κατά την τρέχουσα περίοδο. Θα πρέπει, ειδικότερα, να σημειωθεί ότι το ποσό των 64,74 ευρώ που δηλώνει η εταιρεία δεν επαρκεί για την κάλυψη ούτε των όλως απαραίτητων κονδυλίων που ανωτέρω αναφέραμε (τα οποία δεν είναι άλλωστε και τα μοναδικά για την εκτέλεση του έργου) δοθέντος ότι η εν λόγω εταιρεία δεν δύναται να αποδείξει με στοιχεία ότι για τα κονδύλια αυτά έχει λάβει τιμές μικρότερες από αυτές που ανωτέρω δηλώνονται. Συνεπώς, ενόψει αυτών των αδιάσειστων στοιχείων προκύπτει κατά τρόπο αδιαμφισβήτητο ότι η προσφορά της αντιδίκου είναι ασυνήθιστα χαμηλή και ζημιογόνος διότι δεν μπορεί να καλύψει στοιχειώδη στοιχεία της σύμβασης ως προς το διοικητικό κόστος και συνεπώς θα οδηγήσει σε αδυναμία

εκτέλεσης του έργου βλάπτοντας το Δημόσιο Συμφέρον. Επιπλέον, εξαιτίας του ασυνήθιστα και αναιτιολόγητα χαμηλού των κονδυλίων του διοικητικού της κόστους η εν λόγω εταιρεία προκαλεί συνθήκες αθέμιτου ανταγωνισμού αφού δολίως υποκοστολογεί στοιχεία της προσφοράς της προκειμένου να πετύχει αθέμιτο προβάδισμα στην προσφορά της κατά την σειρά μειοδοσίας ενώ οι τιμές που δίνει για το διοικητικό της κόστος είναι για τις συνθήκες της αγοράς εντελώς αδύνατες και εσκεμμένα ασυνήθιστα χαμηλές. Από την άλλη, η Αναθέτουσα Αρχή όφειλε να εντοπίσει και να διαπιστώσει το ασυνήθιστα χαμηλό και ζημιογόνο αυτό στοιχείο της οικονομικής προσφοράς της αντιδίκου και ούτως, να καλέσει αυτήν να αιτιολογήσει επακριβώς και με σαφή στοιχεία το ύψος του διοικητικού της κόστους. Ωστόσο, η αναθέτουσα αρχή κατά τρόπο αυθαίρετο και κατά παράβαση των κανόνων της σύμβασης αλλά και του ανταγωνισμού έκανε αποδεκτή την οικονομική προσφορά της αντιδίκου. Ούτως, θα πρέπει οι προσβαλλόμενες πράξεις να ακυρωθούν διότι εκδόθηκαν καθ' υπέρβαση των άκρων ορίων της διακριτικής ευχέρειας της αντιδίκου και μάλιστα χωρίς η αναθέτουσα αρχή να διαπιστώσει το *prima facie* ασυνήθιστα χαμηλό της προσφοράς της αντιδίκου και χωρίς να την καλέσει να παραθέσει διευκρινίσεις με στοιχεία για το πώς μπόρεσε να κοστολογήσει τόσο χαμηλά το διοικητικό της κόστος. Συνεπώς, θα πρέπει οι προσβαλλόμενες πράξεις να ακυρωθούν με σκοπό να κληθεί η αντίδικος εταιρεία με στοιχεία να αιτιολογήσει το ύψος του διοικητικού της κόστους διότι άλλως πλήττεται όχι μόνο η ανάπτυξη του υγιούς ανταγωνισμού αλλά και το Δημόσιο Συμφέρον διότι θα γίνει αποδεκτή μία προσφορά που είναι σφόδρα πιθανό έως βέβαιο ότι θα καταστεί ζημιογόνος και θα οδηγήσει στην αδυναμία εκτέλεσης του έργου. Θα πρέπει, ωστόσο, να σημειωθεί ότι μετά την κλήση της αντιδίκου προς αιτιολόγηση του διοικητικού της κόστος η Αναθέτουσα Αρχή οφείλει πρωτογενώς και πάλι να αιτιολογήσει την αποδοχή ή μη της οικονομικής προσφοράς της αντιδίκου και δεν δύναται η ΑΕΠΠ πρωταρχικώς να απορρίψει την προσφορά ως ασυνήθιστα χαμηλή. Έτσι, δεκτού γενομένου του παρόντος

λόγου προσφυγής η ΑΕΠΠ οφείλει να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες πράξεις (για παράβαση των άκρων ορίων της διακριτικής ευχέρειας της αναθέτουσας αρχής) και να αναπέμψει την υπόθεση στην αναθέτουσα αρχή με σκοπό η τελευταία πρωτογενώς ως καθ' ύλη αρμόδια να καλέσει την αντίδικο να παραθέσει συγκεκριμένα στοιχεία για τον τρόπο υπολογισμού του διοικητικού κόστους και την παράθεση αποδείξεων για ένα έκαστο των ανωτέρω κονδυλίων του διοικητικού κόστους και εν συνεχεία η αναθέτουσα αρχή με αιτιολογημένη απόφασή της να εκτιμήσει το παραδεκτό και νόμιμο της οικονομικής προσφοράς.

11. Επειδή ο **α' παρεμβαίνων** επί της α' προσφυγής ήτοι του οικονομικού φορέα "....." ισχυρίζεται ότι "Με τον πρώτο λόγο της προσφυγής της, η προσφεύγουσα με την επωνυμία «.....» αιτιάται ότι η οικονομική μας προσφορά τύγχανε μη νόμιμη λόγω δήθεν υπολογισμού μη νόμιμου εργατικού κόστους και λόγω δήθεν μη συνυπολογισμού ΕΛΠΚ. α) ότι το συγκεκριμένο ουσιώδες στοιχείο του διαγωνισμού διευκρινίστηκε με το με αριθ. πρωτ. 2993/21.02.2022 έγγραφο της Αναθετούσας Αρχής σε συνδυασμό με το με αριθ. πρωτ. 751/17.01.2022 έγγραφο της «.....» με τίτλο «ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΟΥ ΚΑΙ ΜΗ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ ΦΥΛΑΞΗΣ», β) ότι το εργατικό κόστος της προσφοράς μας ήταν σύμφωνο με το προβλεπόμενο στην εργατική νομοθεσία και αναφερόμενο στη σχετική διευκρίνιση της Αναθέτουσας Αρχής (βλ. προβλεπόμενο 182.737,26 € = συνολικά προσφερόμενο 182.737,26 €), και τέλος γ) ότι η εν λόγω διευκρίνιση της Αναθέτουσας Αρχής είχε ενταχθεί στο κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού δίχως να αμφισβητηθεί η νομιμότητά της και δίχως να προσβληθεί (ως εκτελεστή πράξη) αυτοτελώς με προσφυγή από τον οποιονδήποτε οικονομικό φορέα. Περαιτέρω, ως παγίως έχει κριθεί τόσο από την ΑΕΠΠ όσο και από τα αρμόδια διοικητικά δικαστήρια, η εισφορά υπέρ Ε.Λ.Π.Κ. εντάσσεται στις εργοδοτικές εισφορές, άλλως στο νόμιμο εργατικό κόστος, γεγονός που είναι γνωστό τόσο στην εκάστοτε αναθέτουσα αρχή όσο και στους οικονομικούς φορείς που

συμμετέχουν σε δημόσιους διαγωνισμούς. Κατόπιν τούτου, η συγκεκριμένη εισφορά είχε ληφθεί υπόψη από την αναθέτουσα αρχή κατά την παροχή της προδιαληφθείσας διευκρίνισής για το εργατικό κόστος και συνεπώς συμπεριλαμβάνεται (συνυπολογίζεται) στα ποσά που μνημονεύονται στο με αριθ. πρωτ. 751/17.01.2022 έγγραφο της όπου γίνεται αναφορά και υπολογισμός του μισθολογικού και μη μισθολογικού κόστους φύλαξης. Κατ' επέκταση, το εργατικό κόστος της προσφοράς μας, που διαμορφώθηκε επί τη βάσει της εν λόγω διευκρίνισης της Αναθέτουσας Αρχής, είναι καθ' όλα νόμιμο και επιπλέον συμπεριλαμβάνει και τη σχετική εισφορά ΕΛΠΚ. Άλλωστε, εάν η Αναθέτουσα Αρχή δεν είχε συνυπολογίσει την εν λόγω εισφορά στην παραπάνω διευκρίνισή της, τότε θα είτε φροντίσει να το καταστήσει σαφές στους ενδιαφερομένους οικονομικούς φορείς προκειμένου να μην δημιουργηθεί κίνδυνος πλάνης των τελευταίων σχετικά UE το ελάχιστο νόμιμο εργατικό κόστος της επίδικης φύλαξης το οποίο μάλιστα αποτελούσε και το πλέον ουσιώδες στοιχείο του διαγωνισμού. Συνεπώς, ο πρώτος λόγος της προσφυγής πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμος και ουσιαστικά αβάσιμος.

2. - Με τον δεύτερο λόγο της προσφυγής της, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η οικονομική μας προσφορά περιέχει δήθεν εσφαλμένο υπολογισμό νόμιμων κρατήσεων. Με το περιεχόμενο αυτό, ο παραπάνω λόγος προσφυγής τυγχάνει απορριπτέος ως μη νόμιμος και ουσιαστικά αβάσιμος. Ειδικότερα, στην οικονομική μας προσφορά υπολογίζουμε «Νόμιμες υπέρ Δημοσίου και τρίτων κρατήσεις 2,1554%: 4.028,00 Ευρώ», οι οποίες αναλύονται ως εξής: α] κράτηση 0,07% υπέρ Ενιαίας Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Συμβάσεων (καθαρό ποσό 186.880 € X 0,07%): 130.82 €. β] κράτηση 0,02% υπέρ ανάπτυξης και συντήρησης ΟΠΣ ΕΣΗΔΗΣ (καθαρό ποσό 186.880 € X 0,02%): 37,38 €. Και γ] κράτηση 0,06% υπέρ της Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (καθαρό ποσό 186.880 € X 0,06%): 112.13 €. δ] τέλος χαρτοσήμου 3% επί των ανωτέρω υπέρ τρίτων κρατήσεων (130,816 € + 37,376 € + 112,128 € - 280,32 € X 3%): 8.41 €. ε] εισφορά 20% υπέρ ΟΓΑ επί του τέλους χαρτοσήμου (8,4096 € X 2%):

1,68 € στ] κράτηση 2% υπέρ των Οργανισμών Ψυχικής Υγείας (καθαρό ποσό 186.880 € αφαιρουμένων των παραπάνω κρατήσεων συνολικού ποσού 290,42 € = 186.589,58 € Χ 2%): 3.731.79 €. δηλ. νόμιμες υπέρ Δημοσίου και τρίτων κρατήσεις Π30.82 + 37.38 + 112.13 + 8.41 + 1.68 + 3.731.79) 4.022.21 €. Συνεπώς, το ποσό, που συναφώς αναφέρουμε στην οικονομική μας προσφορά, είναι απολύτως ορθό και μάλιστα κατά 5,79 € μεγαλύτερο από τα παραπάνω αναλυόμενο (βλ. 4.028 € αντί 4.022,21 €), γεγονός που οφείλεται στην στρογγυλοποίηση των αριθμών, που κάναμε, κατά τον υπολογισμό των σχετικών κρατήσεων. Περαιτέρω, οι αιτιάσεις της προσφεύγουσας ερείδονται επί της εσφαλμένης προϋπόθεσης ότι η κράτηση 2% υπέρ Οργανισμών Ψυχικής Υγείας υπόκειται σε τέλος Χαρτοσήμου και εισφορά υπέρ ΟΓΑ. όπως οι λοιπές υπέρ Δημόσιου και τρίτων κρατήσεις. Άλλωστε, κατά τη ρητή διατύπωση του υπό στοιχείου δ' του άρθρου 5.1.2 της επίδικης διακήρυξης (βλ. σελ. 36 αυτής): «δ) Κράτηση 2% Υπέρ των Οργανισμών Ψυχικής Υγείας η οποία υπολογίζεται επί της αξίας του τιμολογίου της σύμβασης μετά την αφαίρεση του ΦΠΑ και κάθε άλλου παρακρατούμενου ποσού υπέρ τρίτων, η οποία εισήχθη με το άρθρο 3 παρ. ββ (μετά την α/αρίθμηση μέσω του Ν. 3846/2010, άρθρο 24) εδάφιο ε του Ν. 3580/2007, και επανεμφανίζεται στο άρθρο 24 8ί 6 Ν. 38424/2010 (ΦΕΚ 2424Α/11-5-2010): 2,00%», όπου στην έννοια του «κάθε άλλου παρακρατούμενου ποσού υπέρ. τρίτων» εντάσσονται οι προδιαληφθείσες κρατήσεις των 0-07%. 0.02% και 0.06%. του τέλους χαρτοσήμου και της εισφοράς υπέρ ΟΓΑ. Ως εκ τούτου, ο παραπάνω λόγος προσφυγής της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

3. - Με τους συναφείς τρίτο και τέταρτο λόγο, η δεύτερη προσφεύγουσα με την επωνυμία «.....» ισχυρίζεται ότι πάσχει η οικονομική μας προσφορά λόγω του ότι δεν αναφέρουμε σε ξεχωριστό κεφάλαιο το κονδύλιο των αναλωσίμων, το οποίο επιπλέον (κατά τους ισχυρισμούς της) δεν έχουμε συνυπολογίσει στην προσφορά, β] ότι η προσφορά μας είναι δήθεν ασυνήθιστα χαμηλή λόγω ανεπαρκούς διοικητικού κόστους και κόστους αναλωσίμων. Κατ'

αρχήν, η έννοια του «εύλογου ποσοστού διοικητικού κόστους» αποτελεί μια αόριστη νομική έννοια με προσδιοριστικό ρόλο στην οικονομική προσφορά, το περιεχόμενο της οποίας κρίνεται ανά περίπτωση, χωρίς να υφίσταται κάποιο συγκεκριμένο εκ του νόμου όριο για τη διάγνωση της πλήρωσής της, αφού ο προσδιορισμός εύλογου διοικητικού κόστους και εργολαβικού κέρδους ανάγεται στον τρόπο άσκηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας του προσφέροντος, ο οποίος είναι ελεύθερος να διαμορφώσει την οικονομική προσφορά του κατά την ελεύθερη κρίση του, αναλαμβάνοντας και το βάρος του επιχειρηματικού κινδύνου κατά τη διαμόρφωση της τιμής προσφοράς του ΔΕφΛαρ 19/2011], Περαιτέρω, με βάση τα διδάγματα της κοινής πείρας, στους διαγωνισμούς παροχής υπηρεσιών φύλαξης και καθαριότητας παρατηρείται ότι η συντριπτική πλειοψηφία των συμμετεχόντων «συμπιέζει» το κόστος αυτό, αποβλέποντας στο να είναι η προσφορά τους ανταγωνιστική προκειμένου να αναλάβουν το έργο του διαγωνισμού, εξασφαλίζοντας τη βιωσιμότητά και την ευρωστία των επιχειρήσεών τους ή την απόκτηση σχετικής τεχνικής επάρκειας και εμπειρίας προς συμμετοχή σε έτερους διαγωνισμούς, αλλά και την απόκτηση άλλων αντισταθμιστικών οφελών, όπως π.χ. φήμης προς ενίσχυση του πελατολογίου τους, ενίσχυση κύκλου εργασιών και επιχειρηματικής εικόνας. Υπό την έννοια δε αυτή, ακόμη και το εργολαβικό κέρδος ύψους 0,01 € θεωρείται εύλογο. Εν προκειμένω, η εταιρεία μας διαθέτει άρτια οργάνωση, ενώ, στα πλαίσια των έργων που έχουμε ήδη αναλάβει, είμαστε επανδρωμένοι με το απαιτούμενο διοικητικό προσωπικό αλλά και με έμπειρο και κατάλληλα καταρτισμένο προσωπικό και επιπροσθέτως διαθέτουμε πλήρη τεχνικό εξοπλισμό, πλεόνασμα υλικών και τεχνικών μέσων καθώς και πληθώρα αναλωσίμων υλικών. Κατόπιν αυτών, στα πλαίσια του επίδικου έργου η εταιρεία μας δεν απαιτείται να καλύψει νέες δαπάνες διοικητικής λειτουργίας, επιπλέον των ήδη υπαρχόντων που σημειωτέου καλύπτονται και εξοφλούνται από τις υπηρεσίες που ήδη παρέχουμε σε έτερους δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς. Αναφορικά δε με το κόστος αναλωσίμων σημειώνεται ότι αυτό συμπεριλαμβάνεται στο διοικητικό κόστος που

αναφέρουμε στην προσφορά μας ενώ περαιτέρω πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι το εργολαβικό κέρδος της προσφοράς μας είναι τέτοιο που διασφαλίζει σε κάθε περίπτωση αφενός την απρόσκοπτη εκτέλεση της επίδικης σύμβασης κι αφετέρου το ότι αυτή δεν θα καταστεί ζημιογόνα για την εταιρεία μας. Συνεπώς, οι παραπάνω λόγοι προσφυγής πρέπει να απορριφθούν ως μη νόμιμοι και ουσιαστικά αβάσιμοι.

4.- Στο σημείο βέβαια αυτό, οφείλουμε να αναδείξουμε το εξής παράδοξο και άκρως παρελκυστικό των ισχυρισμών της προσφεύγουσας με την επωνυμία «.....», η οποία κατάφερε να «εφεύρει» διάφορες ανύπαρκτες πλημμέλειες στην δική μας (καθ' όλα νόμιμη) οικονομική προσφορά, παραβλέποντας το γεγονός ότι η δική της οικονομική προσφορά ήταν αόριστη. κατά το σκέλος που αφορούσε την αναφορά των επιμέρους κονδυλίων, με αποτέλεσμα να έπρεπε να είχε εξαρχής απορριφθεί από την Αναθέτουσα Αρχή. Συγκεκριμένα, ο παραπάνω οικονομικός φορέας δεν εξειδίκευσε μήτε ανέφερε καν το οποιοδήποτε ποσό για α) το εργολαβικό κέρδος του β) το διοικητικό κόστος, γ) το κόστος αναλωσίμων καθώς και δ) για τις κρατήσεις υπέρ Ελληνικού Δημοσίου και τρίτων. Για του λόγου δε το αληθές, η οικονομική του προσφορά είχε ως εξής:

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ	
ΤΙΜΗ ΑΝΑ ΜΗΝΑ ΧΩΡΙΣ ΦΠΑ	15648,32
ΤΙΜΗ ΑΝΑ ΜΗΝΑ ΜΕ ΦΠΑ	19403,92
ΤΙΜΗ ΑΝΑ ΜΗΝΑ ΧΩΡΙΣ ΦΠΑ ΟΛΟΓΡΑΦΟΣ	
	187779,87
ΤΙΜΗ 12 ΜΗΝΩΝ ΜΕ ΦΠΑ	232847,04
ΤΙΜΗ 12 ΜΗΝΩΝ ΧΩΡΙΣ ΦΠΑ ΟΛΟΓΡΑΦΩΣ	
ΕΚΑΤΟΝ ΟΓΔΟΝΤΑ ΕΠΤΑ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΕΠΤΑΚΟΣΙΑ ΕΒΔΟΜΗΝΤΑ ΕΝΝΕΑ	

Είναι λοιπόν αυταπόδεικτο ότι κατ' αυτόν τον τρόπο δεν είναι δυνατός ο έλεγχος της οικονομικής του προσφοράς και δη των επιμέρους κονδυλίων της. Επιπλέον, εξαιτίας των ανωτέρω, είναι αδύνατον να εκτιμηθεί (πολλώ δε μάλλον να ελεγχθεί αν η οικονομική προσφορά της συμπεριλαμβάνει εύλογα ποσά για εργολαβικό κέρδους, διοικητικό κόστος και κόστος αναλωσίμων. Επίσης, είναι αδύνατον να ελεγχθεί εάν έχουν υπολογισθεί ορθά οι νόμιμες κρατήσεις υπέρ Δημοσίου και τρίτων. Ως εκ τούτου και σε κάθε περίπτωση, αιτούμαστε όπως ακυρωθεί η οικονομική προσφορά της «.....» για τους παραπάνω αναλυτικά αναφερόμενους λόγους, που κακώς παραβλέφθηκαν από την Επιτροπή Αξιολόγησης του Διαγωνισμού κατά το στάδιο της αποσφράγισης και αξιολόγησης των οικονομικών προσφορών των συμμετεχόντων οικονομικών φορέων.

12. Επειδή ο β προσφεύγων (.....) ισχυρίζεται ότι μη νομίμως έγινε δεκτή η οικονομική προσφορά της εταιρείας με την επωνυμία «.....», «» και κατακύρωσε τον άνω διαγωνισμό στην εταιρεία «.....», κατά παράβαση της ισχύουσας εργατικής νομοθεσίας, καθότι το εργατικό κόστος που έχουν υπολογίζει οι άνω εταιρείες στην οικονομική τους προσφορά είναι κατώτερο αυτό που προβλέπεται από την εργατική νομοθεσία και την ισχύουσα ΕΣΣΕ και συγκεκριμένα: «1. ΤΟ ΈΡΓΟ ΕΧΕΙ ΔΙΑΡΚΕΙΑ (12) ΜΗΝΕΣ ΜΕ ΤΡΕΙΣ ΒΑΡΔΙΕΣ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ, ΟΙ ΟΠΟΙΕΣ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΜΙΑ ΠΡΩΪΝΗ (07.00-15.00) ΜΙΑ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ (15.00-23.00) & ΜΙΑ ΝΥΧΤΕΡΙΝΗ (23.00-07.00) ΜΕ ΤΡΙΑ ΑΤΟΜΑ ΑΝΑ ΒΑΡΔΙΑ ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΗΜΕΡΕΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΩΣ ΚΥΡΙΑΚΗ & ΑΡΓΙΕΣ* ΤΡΙΑ ΤΜΗΜΑΤΑ. ΕΠΟΜΕΝΩΣ ΕΧΟΥΜΕ 3*8ΩΡΕΣ ΒΑΡΔΙΕΣ *3 ΤΜΗΜΑΤΑ *7 ΗΜΕΡΕΣ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ/40 (Ο ΚΑΘΕ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΣ ΒΑΣΕΙ ΤΗΣ ΕΓΣΣΕ ΑΠΑΣΧΟΛΕΙΤΑΙ 40 ΩΡΕΣ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ) =12,60 ΑΤΟΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ(ΑΝΟΙΓΜΕΝΑ ΣΕ 8ΩΡΗ ΕΡΓΑΣΙΑ) 2. ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΥΜΕ 12 ΜΗΝΕΣ ΠΟΥ ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΑΠΟ 01-04-2022 ΕΩΣ 31-03-2023

Α/Α ΜΗΝΑΣ ΗΜΕΡΕΣ ΣΥΝΟΛΟ ΔΕΥΤ-ΠΑΡ ΣΑΒ ΚΥΡΙΑΚ ΑΡΓΙΕΣ

1 ΑΠΡΙΛΙΟΣ 30 21 5 4 1//25Δ//24Κ

2 ΜΑΙΟΣ 31 22 4 5 0//1Κ

3 ΙΟΥΝΙΟΣ 30 22 4 4 1//(12Κ/13Δ)

4 ΙΟΥΛΙΟΣ 31 21 5 5 0//

5 ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 31 23 4 4 1//15Δ

6 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 30 22 4 4 0//

7 ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 31 21 5 5 1//28ΠΑ

8 ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 30 22 4 4 1//30Τ

9 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 31 22 5 4 1//25Κ//26Δ

10 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 31 22 4 5 1//1Κ/6ΠΑ

11 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 28 20 4 4 1/27Δ

12 ΜΑΡΤΙΟΣ 31 23 4 4 1//25Σ

ΣΥΝΟΛΟ 365 261 52 52 9 ΑΡΓΙΕΣ

ΜΙΚΤΕΣ ΑΠΟΔΟΧΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ. 663,00ε μισθός *12,60 άτομα *12 μήνες=100.245,60ευρώ ΜΗΝΙΑΙΟΣ ΜΙΚΤΟΣ ΜΙΣΘΟΣ. 100.245,60 ευρώ/12 μήνες=8.353,80 ε ΚΟΣΤΟΣ ΔΩΡΟ ΠΑΣΧΑ. Το δώρο Πάσχα υπολογίζεται από 01/01/ έως 30/04 κάθε χρόνο με 0,5 μηνιαίο μιστό μισθό και με προσαύξηση 4,166% άρα έχουμε. 8.353,80ε μικτός μισθός*0,5 μισθός *1,04166 προσαύξηση= 4.350,91 ε ΚΟΣΤΟΣ ΔΩΡΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ. Το δώρο Χριστουγέννων υπολογίζεται από 01/05/ έως 31/12 κάθε χρόνο με ένα μηνιαίο μιστό μισθό και με προσαύξηση 4,166% άρα έχουμε. 8.353,80ε μικτός μισθός*1 μισθός *1,04166 προσαύξηση= 8.710,82 ε ΚΟΣΤΟΣ ΕΠΙΔΟΜΑΤΟΣ ΑΔΕΙΑΣ . Το επίδομα αδείας αμείβεται με 2 ημερομίσθια / μήνα (ανώτατο 12,5 ημερομίσθια ή 0,5 μισθός) και κλείνει κάθε τέλος του χρόνου και υπολογίζεται ως εξής. 8.353,80ε μικτός μισθός*0,5 μισθός= 4.176,90 ε ΕΠΙΠΛΕΟΝ ΚΟΣΤΟΣ ΝΥΧΤΕΡΙΝΩΝ. 365 ημέρες*3 άτομα*8ώρες*3,9782ε ωρομίσθιο*0,25 προαύξηση=8.712,26 ΕΠΙΠΛΕΟΝ ΚΟΣΤΟΣ ΚΥΡΙΑΚΩΝ & ΑΡΓΙΩΝ. 61

ημέρες*72 ώρες*3,9782 ωρομίσθιο*0,75 προσαύξηση=13.104,19€ ΚΟΣΤΟΣ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΕ ΚΑΝΟΝΙΚΗ ΑΔΕΙΑ. (100.245,60+4.350,91+8.701,82+4.176,90+8.712,26+13.104,19) 139.291,68€ /12=11.607,64€ ΚΟΣΤΟΣ ΑΔΕΙΑΣ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΤΩΝ. 11.607,64 € /12μήνες=967,30€ ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΑΠΟΔΟΧΕΣ .(100.245,60+4.350,91+8.701,82+4.176,90+8.712,26+13.104,19+11.607,64+967,30)= 151.866,62€ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ.(22,54%) 151.866,62€ *0,2254=34.230,74€ ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΕΤΗΣΙΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ. 151.866,62€ +34.230,74€ =186.097,36€ ΕΛΠΚ . ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟ ΤΟΝ ΜΗΝΑ ΑΥΓΟΥΣΤΟ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΕΙ ΚΟΣΤΟΣ 20 ΕΥΡΩ ΒΑΣΕΙ ΤΟΥ Ν -4144/2013-ΕΓΚ-ΙΚΑ , ΑΡΑ ΕΧΟΥΜΕ 13*20=260 ΕΥΡΩ ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΕΤΗΣΙΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ. 186.097,36€ +260€ =186.357,36€ ΗΤΟΙ: (α) Ύψος του προϋπολογισμένου ποσού (Συνολικά) που αφορά τις πάσης φύσεως νόμιμες μικτές αποδοχές των εργαζομένων είναι 151.866,62€ β) Ύψος των ασφαλιστικών εργοδοτικών εισφορών (Συνολικά) με βάση τα προϋπολογισθέντα ποσά είναι 34.230,74+260=34.490,74€ . ΣΥΝΟΛΟ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΟΥ, ΜΙΣΘΟΥ, ΠΡΟΣΑΥΞΗΣΕΩΝ, ΚΟΣΤΟΣ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΤΗ ΣΕ ΚΑΝΟΝΙΚΗ ΑΔΕΙΑ,ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΛΠΚ ΕΙΝΑΙ/186.357,36€ Κατά συνέπεια Ο διοικητής του άνω Νοσοκομείου για τους ανωτέρω λόγους έπρεπε να απορρίψει τις άνω οικονομικές προσφορές των άνω εταιριών και να κατακυρώσει τον άνω διαγωνισμό σε εμάς».

14. Επειδή ο α παρεμβαίνων επί της β προσφυγής ισχυρίζεται ότι «Με τον μοναδικό λόγο της προσφυγής του, ο πρώτος προσφεύγων οικονομικός φορέας με την επωνυμία «» διατείνεται ότι η οικονομική μας προσφορά τύγχανε μη νόμιμη επειδή το προσφερόμενο εργατικό κόστος ήταν δήθεν κατώτερο από την εργατική νομοθεσία και την ισχύουσα ΕΣΣΕ. Με το περιεχόμενο αυτό, ο παραπάνω λόγος προσφυγής τυγχάνει απορριπτέος ως μη νόμιμος και ουσιαστικά αβάσιμος. Συγκεκριμένα, σε χρόνο προγενέστερο της

υποβολής των οικονομικών προσφορών από τους συμμετέχοντες οικονομικούς φορείς και στα πλαίσια αιτήματος παροχής διευκρινίσεων που υποβλήθηκε από τον ενδιαφερόμενο οικονομικό φορέα με την «», η Αναθέτουσα Αρχή με το με αριθ. πρωτ. 2993/21.02.2022 έγγραφό της, που παρέπεμπε στο συγκοινοποιούμενο με αριθ. πρωτ. 751/17.01.2022 έγγραφο της εταιρείας «.....» με θέμα «ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΟΥ ΚΑΙ ΜΗ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ ΦΥΛΑΞΗΣ», παρείχε διευκρινίσεις σχετικά με το ελάχιστο νόμιμο εργατικό (μισθολογικό και μη μισθολογικό) κόστος της υπηρεσίας φύλαξης. καθορίζοντας αυτό στο συνολικό ποσό των 182.737.26 €.Εν προκειμένω, το εργατικό κόστος, που προσφέραμε με την υποβληθείσα οικονομική μας προσφορά, ανερχόταν στο συνολικό ποσό των 182.737.26 € (βλ. ειδικότερα: πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές εργαζομένων ετησίως μεικτές 149.124,58 € πλέον ασφαλιστικών εισφορών εργοδότη ποσού 33.612,28 €) και ως εκ τούτου ήταν σύμφωνο με το ελάχιστον νόμιμο εργατικό (μισθολογικό και μη μισθολογικό) κόστος, που έθεσε η ίδια η Αναθέτουσα Αρχή με τη παραπάνω συναφή διευκρίνισή της. Κατ' επέκταση, η οικονομική μας προσφορά τύγχανε καθ' όλα νόμιμη τόσο με βάση το κανονιστικό πλαίσιο της διακήρυξης, ως αυτό αποσαφηνίστηκε και συμπληρώθηκε με την προδιαληφθείσα διευκρίνιση της Αναθέτουσας Αρχής, όσο και με βάση τα ισχύοντα στην εργατική νομοθεσία και την ΓΕΣΣΕ. ...

Κατ' ακολουθία, ισχυρίζεται ότι η προσφυγή τυγχάνει μη νόμιμη και επιπροσθέτως απαράδεκτως προβάλλονται κατά το παρόν στάδιο οι ισχυρισμοί του καθώς πλήττουν την προδιαληφθείσα διευκρίνιση της Αναθέτουσας Αρχής, η οποία κατά το χρόνο υποβολής προσφορών από τους οικονομικούς φορείς είχε ήδη ενταχθεί στο κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού δίχως να αμφισβητηθεί η νομιμότητά της και δίχως να προσβληθεί (ως εκτελεστή πράξη) αυτοτελώς με προσφυγή από τον οποιονδήποτε οικονομικό φορέα.

15. Επειδή ο β παρεμβαίνων επί της β προσφυγής ισχυρίζεται II. ΕΠΙ ΤΟΥ ΜΟΝΑΔΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΔΙΚΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΦΟΡΕΑ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΜΑΣ: Ο προσφεύγων οικονομικός φορέας με τον μοναδικό λόγο της προδικαστικής του προσφυγής όλως αορίστως και ακατάληπτα βάλλει κατά του υπολογισθέντος από την εταιρεία μας εργατικού κόστους. Ωστόσο, ο προσφεύγων δεν διατυπώνει με την προδικαστική του προσφυγή καμία απολύτως σαφή αιτίαση ή πλημμέλεια στον υπολογισμό του εργατικού μας κόστους και ούτε επισημαίνει συγκεκριμένο σφάλμα ούτως, ώστε να είναι λυσιτελής ο έλεγχος της οικονομικής μας προσφοράς από την Αρχή Σας αλλά κυρίως προκειμένου να μπορούμε να απαντήσουμε αιτιολογημένα επί της ορθότητας των υπολογισμών μας και επί της αβασιμότητας των ισχυρισμών του αντιδίκου. Συνεπώς, ο μοναδικός λόγος προδικαστικής προσφυγής του αντιδίκου πρέπει να απορριφθεί πρωτίστως ως απαράδεκτος λόγω της αοριστίας του καθώς δεν περιλαμβάνεται σε αυτόν οποιαδήποτε συγκεκριμένη μομφή επί του εργατικού μας κόστους αλλά εντελώς αόριστα και αβάσιμα ο αντίδικος επικαλείται τους δικούς του υπολογισμούς τους οποίους μάλιστα αξιώνει να δεχθούμε ως τους μόνους έγκυρους και ζητεί να απορριφθεί οποιαδήποτε προσφορά που περιλαμβάνει εργατικό κόστος χαμηλότερο από το δικό του. Ειδικότερα, όπως η ΑΕΠΠ έχει κρίνει σχετικώς (πρβλ. ΣτΕ (ασφ) 791/2009, ΑΕΠΠ 166/2022, ΑΕΠΠ 1778,1779, 1780, 1781/2021, ΑΕΠΠ 1638/2020) όταν πλήττεται ο υπολογισμός του εργατικού κόστους θα πρέπει ο προσφεύγων με την προδικαστική του προσφυγή να παραθέτει συγκεκριμένες αιτιάσεις και να επισημαίνει συγκεκριμένα σφάλματα στους υπολογισμούς της πληττόμενης προσφοράς και δεν αρκεί η παράθεση των δικών του υπολογισμών με την αξίωση να γίνουν αυτοί δεκτοί και να απορριφθούν οι υπολογισμοί που καταλήγουν σε χαμηλότερο ποσό εργατικού κόστους διότι στην τελευταία αυτοί περίπτωση ο λόγος της προδικαστικής προσφυγής πάσχει αθεράπευτης αοριστίας και πρέπει να απορρίπτεται ως απαράδεκτος. Η δε αδυναμία του να αναφέρει συγκεκριμένα λάθη της

προσφοράς μας επιτείνει την αοριστία του προβαλλόμενου λόγου του και αποδεικνύει ότι ουδέν λάθος υφίσταται στον υπολογισμό του εργατικού μας κόστους. 3. Ακόμα πιο ειδικά: Επειδή στο έγγραφο της προδικαστικής προσφυγής πρέπει να γίνεται επίκληση όλων των νομικών και πραγματικών αιτιάσεων που δικαιολογούν το υποβαλλόμενο αίτημα για την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης κατά τρόπο ειδικό ώστε να καθίσταται σαφές στην ΑΕΠΠ (και συνακόλουθα στο δικαστήριο σε τυχόν επόμενο στάδιο) ποίων συγκεκριμένων διατάξεων του νόμου ή της Διακήρυξης έχει λάβει χώρα παραβίαση, (βλ. Φ. ΑΡΝΑΟΥΤΟΓΛΟΥ, Η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, Νομική Βιβλιοθήκη, 2η έκδ., 2013, αρ.104, σελ. 71-72, Δ. ΡΑΙΚΟΣ, Ε. ΒΛΑΧΟΥ, Ε. ΣΑΒΒΙΔΗ, Δημόσιες Συμβάσεις Ν. 4412/2016 Ερμηνεία κατ' άρθρο, Τόμος Ι, σελ. 1189 και Χ. ΔΕΤΣΑΡΙΔΗΣ, Η προδικαστική προσφυγή στο στάδιο ανάθεσης Δημοσίων Συμβάσεων, 2019, εκδ. ΣΑΚΚΟΥΛΑ, σελ.362). Τούτο προκύπτει ευθέως από τον νόμο και δη τα άρθ. 346, 360, 362, 367 του ν. 4412/2016 (σκέψεις 21-24), σύμφωνα με τα οποία η προδικαστική προσφυγή περιέχει τις νομικές και πραγματικές αιτιάσεις που δικαιολογούν το αίτημά της (άρθ. 362), επί της βασιμότητας των οποίων προβαλλόμενων πραγματικών και νομικών ισχυρισμών της προσφυγής Η ΑΕΠΠ αποφαινεται αιτιολογημένα επί της βασιμότητας (άρθ. 367) προκειμένου να δεχθεί την προσφυγή και να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση ή αντίθετα να απορρίψει την προσφυγή (άρθ. 367), κατόπιν ακριβώς της αξιολόγησης των προβαλλομένων ισχυρισμών. Ειδικότερα η κρίση της βασιμότητας των προβαλλομένων πραγματικών και νομικών ισχυρισμών της προσφυγής προϋποθέτει ότι οι λόγοι της προσφυγής είναι επαρκώς ορισμένοι και δεκτικοί νομικής αξιολόγησης, υπό την έννοια ότι ιστορούνται στην προσφυγή οι συγκεκριμένες νομικές και πραγματικές πλημμέλειες της προσβαλλόμενης απόφασης σε σχέση με την ισχύουσα εθνική και ευρωπαϊκή νομοθεσία. Ήτοι για το ορισμένο της προσφυγής απαιτείται να προκύπτει, ότι η προσβαλλόμενη εκτελεστή πράξη ή παράλειψη της αναθέτουσας αρχής έχει ληφθεί κατά παράβαση της νομοθεσίας της

Ευρωπαϊκής Ένωσης ή της εσωτερικής νομοθεσίας (άρθ. 346, 360 του ν. 4412/2016, σκέψεις 21, 22), με συγκεκριμένη αναφορά στις πλημμέλειες της προσβαλλόμενης πράξης της οποίας ζητείται η ακύρωση για τον λόγο αυτό. Έχει μάλιστα *ad hoc* κριθεί καθόσον αφορά σε προσβολή απόφασης αναθέτουσας αρχής με την οποία κρίνεται παραδεκτή προσφορά διαγωνιζομένου που περιέχει κονδύλια εργατικού κόστους ότι «... Εξάλλου, και ο ισχυρισμός του αιτούντος που αφορά στον τρόπο υπολογισμού από την αναδειχθείσα ανάδοχο παρεμβαίνουσα εταιρεία των δώρων Χριστουγέννων Πάσχα, του επιδόματος αδείας και της αντικαταστάσεως αδειών, ανεξαρτήτως του ότι αορίστως αναφέρεται σε ανορθόδοξους τρόπους και μεθόδους προσδιορισμού των ποσών αυτών από την παρεμβαίνουσα κατά την κατάρτιση της προσφοράς της, δεν πιθανολογείται σοβαρά ως βάσιμος και πρέπει να απορριφθεί, ενόψει του ότι αποδίδεται πλημμέλεια συνολικώς στον τρόπο υπολογισμού των ανωτέρω ποσών με βάση την εργατική νομοθεσία χωρίς να καθίστανται σαφείς όλες οι προβαλλόμενες επιμέρους αποκλίσεις από την εν λόγω νομοθεσία...» (ΣτΕ 791/2009 (ΑΣΦ)). Ομοίως έχει *ad hoc* κριθεί ότι «...Επειδή, με την υπό κρίση αίτηση ο αιτών επαναλαμβάνει τον προβληθέντα με την προδικαστική προσφυγή του ισχυρισμό, σύμφωνα με τον οποίο η οικονομική προσφορά της παρεμβαίνουσας εταιρείας ήταν απορριπτέα, διότι υπελείπετο του ελαχίστου εργατικού κόστους για την παροχή των προς ανάθεση υπηρεσιών, όπως το ελάχιστο αυτό κόστος είχε προσδιορίσει ο ίδιος, με αναλυτικούς υπολογισμούς, τους οποίους είχε περιλάβει στην προσφυγή του. Ισχυρίζεται δε, περαιτέρω, ο αιτών ότι με μη νόμιμη αιτιολογία απέρριψε η αναθέτουσα αρχή τις σχετικές αιτιάσεις της προδικαστικής προσφυγής του. Ειδικότερα, στην προδικαστική του προσφυγή ο αιτών είχε παραθέσει πίνακες ανάλυσης εργατικού κόστους για το απαιτούμενο κατά την διακήρυξη προσωπικό (καθαριστές, καθαριστές-βοηθοί χειριστές μηχανημάτων, χειριστές ανυψωτικών μηχανημάτων). Στους πίνακες αυτούς είχαν περιληφθεί κονδύλια για τα μηνιαία ποσά αμοιβών των εργαζομένων, τις ασφαλιστικές εισφορές, τα

δώρα Χριστουγέννων - Πάσχα, το επίδομα αδείας και το κόστος αντικατάστασης εργαζομένων σε κανονική άδεια. Σύμφωνα δε με τους σχετικούς υπολογισμούς, το ελάχιστο συνολικό κόστος για την κάλυψη των αποδοχών του προσωπικού, συνυπολογιζομένων και των εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών, ανήρχετο σε 623.106,24 ευρώ και, συνεπώς, κατά τους ισχυρισμούς του αιτούντος, η οικονομική προσφορά της παρεμβαίνουσας, η οποία είχε υπολογίσει το ποσό αυτό σε 621.935,4 ευρώ, σε ύψος, δηλαδή, που δεν κάλυπτε τις ελάχιστες νόμιμες αποδοχές του προσωπικού, έπρεπε, για το λόγο αυτό, να απορριφθεί... δεν πιθανολογείται σοβαρά ότι πάσχει η απορριπτική της προδικαστικής προσφυγής του αιτούντος απόφαση, εκ μόνου του λόγου ότι η Επιτροπή Αξιολόγησης Προσφυγών με το σχετικό πρακτικό της (το οποίο εγκρίθηκε από την αναθέτουσα αρχή) απεδέχθη την ορθότητα του υπολογισμού του κόστους 5 αντικατάστασης από την παρεμβαίνουσα, χωρίς να παραθέσει στο πρακτικό αυτό ειδικούς υπολογισμούς για τον προσδιορισμό του εν λόγω κόστους. Τούτο διότι ο αιτών στην προσφυγή του δεν είχε αμφισβητήσει ειδικώς τον τρόπο υπολογισμού του κόστους αντικατάστασης από την παρεμβαίνουσα, αλλά είχε αρκестεί στην παράθεση των δικών του υπολογισμών για όλα τα επί μέρους κονδύλια, τα οποία, κατά τους ισχυρισμούς του, προσδιόριζαν το εργατικό κόστος για την παροχή των προς ανάθεση υπηρεσιών. Εφ' όσον δε η αναθέτουσα αρχή δεν απεδέχθη, στο σύνολό τους, τους ανωτέρω υπολογισμούς του αιτούντος περί του ελαχίστου εργατικού κόστους (περιλαμβανομένων και των υπολογισμών περί του κόστους αντικατάστασης), ενώ έκρινε ότι τα κονδύλια που είχε προϋπολογίσει η παρεμβαίνουσα στην προσφορά της υπερκάλυπταν το εν λόγω ελάχιστο κόστος, όφειλε ο αιτών με την υπό κρίση αίτηση, όπως έγινε δεκτό και στην προηγούμενη σκέψη, να πλήξει με συγκεκριμένους ισχυρισμούς τον τρόπο υπολογισμού του κόστους αντικατάστασης από την παρεμβαίνουσα, τον οποίο απεδέχθη η αναθέτουσα αρχή. Με τα δεδομένα αυτά, ο ως άνω εξεταζόμενος λόγος της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων, όπως προβάλλεται, δεν πιθανολογείται σοβαρά ως βάσιμος...». Συνεπώς δεν αρκεί

για το ορισμένο της προσφυγής η παράθεση από τον προσφεύγοντα των -κατά την δική του άποψη νόμιμων- κονδυλίων ελάχιστης εργατικής δαπάνης, η εξαγωγή αθροίσματος, η σύγκριση του εξαγόμενου αθροίσματος με την πλησσόμενη προσφορά συνδιαγωνιζόμενου που απεδέχθη η προσβαλλόμενη απόφαση, και η συλλήβδην παράθεση του συμπεράσματος ότι εφόσον η πλησσόμενη προσφορά υπολείπεται του -κατά την προσφυγή ελάχιστου νόμιμου- εργατικού κόστους πλημμελώς εγένετο αποδεκτή με την προσβαλλόμενη απόφαση. Αλλά, αντίθετα, ο προσφεύγων οφείλει να πλήξει με συγκεκριμένους ισχυρισμούς τον τρόπο υπολογισμού του κόστους από την παρεμβαίνουσα, τον οποίο απεδέχθη η αναθέτουσα αρχή. Και τούτο διότι δεν μπορεί παραδεκτά να αποδίδεται πλημμέλεια συνολικώς στον τρόπο υπολογισμού των ανωτέρω ποσών με βάση την εργατική νομοθεσία χωρίς να καθίστανται σαφείς όλες οι προβαλλόμενες επιμέρους αποκλίσεις από την εν λόγω νομοθεσία. Σε διαφορετική περίπτωση, δηλαδή αν γινόταν δεκτό ότι παραδεκτά με την προσφυγή ζητείται η ακύρωση προσβαλλόμενης απόφασης και αποκλεισμός προσφοράς όχι επί τη βάσει συγκεκριμένων ιστορούμενων την προσφυγή πλημμελειών, αλλά επί τη βάσει υποκειμενικών αφηρημένων εκδοχών του προσφεύγοντος περί του τι συνιστά νόμιμη προσφορά, τότε δεν θα κρινόταν η προσβαλλόμενη απόφαση και η πλησσόμενη αποδεκτή προσφορά, αλλά οι γενικές και ασύνδετες με την εξεταζόμενη επ' ακυρότητι πλησσόμενη απόφαση της αναθέτουσας αρχής, αντιλήψεις του προσφεύγοντος περί του τι συνιστά εν γένει νόμιμη και αποδεκτή προσφορά και δη ελάχιστο εργατικό κόστος. Εν προκειμένω, όπως βάσιμα αναφέρουμε, με την υπό κρίση προσφυγή δεν προβάλλεται καμία συγκεκριμένη πλημμέλεια της προσβαλλόμενης απόφασης, και μάλιστα δεν προβάλλεται καμμία συγκεκριμένη πλημμέλεια της πλησσόμενης οικονομικής προσφοράς μας, ως προς κανένα από τα παρατιθέμενα στην προσφορά του κονδύλια εργατικού κόστους. Ο προσφεύγων αρκείται στον συλλήβδην αόριστο και ανεπίδεκτο νομικής αξιολόγησης ισχυρισμό ότι εφόσον η οικονομική προσφορά μας υπολείπεται εν συνόλω του

εργατικού κόστους που ο ίδιος υπολογίζει και θεωρεί ως νόμιμο, επομένως πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση που έκρινε αποδεκτή την προσφορά μας. Επομένως πρέπει να απορριφθεί ως αόριστη η προσφυγή καθόσον ο προσφεύγων δεν είχε αμφισβητήσει ειδικώς τον τρόπο υπολογισμού του εργατικού κόστους από την εταιρεία μας, αλλά έχει αρκестεί στην παράθεση των δικών του υπολογισμών για όλα τα επί μέρους κονδύλια, τα οποία, κατά τους αναπόδεικτους ισχυρισμούς του, προσδιόριζαν το εργατικό κόστος για την παροχή των προς ανάθεση υπηρεσιών. Συνεπώς, η οικονομική μας προσφορά περιλαμβάνει το νόμιμο εργατικό κόστος σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία και για τον λόγο αυτό ο προσφεύγων ουδεμία συγκεκριμένη και ειδική αιτίαση διαπιστώνει στους υπολογισμούς μας, οι οποίοι κατατέθηκαν μαζί με την προσφορά μας και ήταν προσβάσιμοι κι από τον αντίδικο. Ως εκ τούτου οι αόριστοι ισχυρισμοί του αντιδίκου παρίστανται εντελώς αβάσιμοι και συνεπώς απορριπτέοι. Άλλωστε, ο προσφεύγων έπρεπε να επικαλείται συγκεκριμένα σφάλματα της προσφοράς μας κι ότι αυτά τα σφάλματα καθιστούν το εργατικό μας κόστος κάτω του ελάχιστου νομίμου (πρβλ. ΔΕφΑΘ 191/2018, ΑΕΠΠ 1599/2021). Ο προσφεύγων, όμως, ούτε συγκεκριμένα λάθη επικαλείται, ούτε και αναφέρει σαφώς ότι το εργατικό μας κόστος βρίσκεται κάτω του κατώτατου νομίμου. Άλλωστε, απλά μαθηματικά λάθη ή μικρές αποκλίσεις στο εργατικό κόστος δεν αρκούν από μόνες τους για να καταστήσουν απορριπτέα την χαμηλότερη προσφορά (ΣτΕ Αν. 288/2020) δοθέντος ότι πρέπει να υφίσταται ισχυρισμός αλλά και να αποδεικνύεται ότι η χαμηλότερη προσφορά κείται κάτω του κατώτατου νόμιμου εργατικού κόστους (ΔεφΑΘ 270/2021). III. Τέλος, στην προκείμενη διακήρυξη το εργατικό κόστος υπολογίστηκε και προσδιορίστηκε επακριβώς από την Αναθέτουσα Αρχή με την υπ' αριθμ. 2993/21-2-2022 διευκρίνισή της σε συνδυασμό με την υπ' αριθμ. πρωτ. 751/17-01-2022 κοστολόγηση της υπηρεσίας φύλαξης από την εταιρεία, κόστος με το οποίο η εταιρεία μας συμφωνεί. Ο δε προσδιορισμός του εργατικού κόστους εντάχθηκε με την ανωτέρω διευκρίνιση στο κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού

και συνεπώς αποτελεί δεσμευτικό κανόνα για τους υποψηφίους δοθέντος ότι δεν προσεβλήθη εμπροθέσμως από κανένα και επιπλέον ουδείς διατύπωσε επιφύλαξη επί της ως άνω διευκρίνισης. Ως εκ τούτου, ακόμα κι αν ήθελε κριθεί ορισμένος ο λόγος της προδικαστικής προσφυγής (πράγμα αδύνατον κατά την κρίση μας), η προκείμενη προδικαστική προσφυγή τυγχάνει απορριπτέα διότι ο μοναδικός λόγος ακύρωσης των προσβαλλόμενων πράξεων της αναθέτουσας αρχής είναι αβάσιμος ως αντικείμενος στην ως άνω διευκρίνιση και το κανονιστικό πλαίσιο της διακήρυξης. Για τον λόγο αυτό η προδικαστική προσφυγή δέον όπως απορριφθεί»

16. Επειδή η αναθέτουσα αρχή με τις οικείες απόψεις της ισχυρίζεται ότι ως προς την ουσία των προσφυγών κοινοποιεί την κοστολόγηση της Υπηρεσίας που υπολόγισε συνεργαζόμενη λογιστική εταιρεία και χρησιμοποιήθηκε για τον προϋπολογισμό του διαγωνισμού, ως κάτωθι:

αριθ. πρωτ. 751/17-01-2022

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΟΥ ΚΑΙ ΜΗ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ ΦΥΛΑΞΗΣ

Το ετήσιο κόστος απασχόλησης ενός υπαλλήλου φύλαξης αμειβόμενου με τον κατώτατο σήμερα νομοθετημένο μισθό είναι 11.424,94 €, χωρίς να συμπεριλαμβάνονται προσαυξήσεις λόγω απασχόλησης κατά τις νυχτερινές ώρες, Κυριακή ή αργία.

Ένας εργαζόμενος με 8ωρη και πενθήμερη εργασία, απασχολείται το χρόνο 240 ημέρες (από τις 365 ημέρες δικαιούται 104 ημέρες ανάπαυσης (ΡΕΠΟ) και 21 ημέρες κανονικής άδειας).

Ο συνολικός αριθμός βαρδιών (πρωινής - απογευματινής - βραδινής) ανά έτος είναι ($3 \times 365 = 1.095$).

Ο αριθμός των εργαζομένων που απαιτούνται για την κάλυψη των βαρδιών είναι περίπου 4,56.

Αριθμός Απόφασης : 761,762 /2022

Αριθμός Εργαζομένων 1.095 βάρδιες/240 ημέρες παρουσίας 4,56 εργαζόμενοι

Το μικτό ωρομίσθιο που προκύπτει με βάσει τον κατώτατο μισθό είναι 3,98€

(663,00 €/ 25 ημέρες *6 ημέρες ανά εβδομάδα/ 40 ώρες εβδομάδα).

Το ποσοστό των εργοδοτικών κρατήσεων είναι 22,54% (101 ΙΚΑ ΜΙΚΤΑ - ΕΤΑΜ).

Το συνολικό κόστος του ημερομισθίου είναι 4,87 €.

Οι προσαυξήσεις για νυχτερινή απασχόληση είναι 25%, για απασχόληση Κυριακή/ αργία είναι 75% και για νυχτερινή απασχόληση Κυριακή/ αργία 100%.

Το ετήσιο μισθολογικό και μη κόστος από προσαυξήσεις νυχτερινής απασχόλησης, απασχόλησης Κυριακή/ αργία και νυχτερινή απασχόληση Κυριακή/ αργία είναι:

Το συνολικό μισθοδοτικό και μη μισθοδοτικό κόστος για την κάλυψη των βαρδιών ετησίως

ΚΟΣΤΟΣ ΠΡΟΣΑΥΞΗΣΕΩΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΝΥΧΤΑ (365- 60=305 βάρδιες).
(305*8*4.87)*25% 2.970,70 €

ΚΟΣΤΟΣ ΠΡΟΣΑΥΞΗΣΕΩΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΚΑΙ ΑΡΓΙΩΝ (180 βάρδιες - 52 Κυριακές & 8 Αργίες)= 120 βάρδιες
(120*8*4,87)*75% 3.506,40 €

ΚΟΣΤΟΣ ΠΡΟΣΑΥΞΗΣΕΩΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ - ΑΡΓΙΩΝ (ΝΥΧΤΑ)
(52 Κυριακές & 8 Αργίες)= 60 βάρδιες (60*8*4,87)* 100% 2.337,60 €

ΣΥΝΟΛΟ 8.814,70 €

είναι: 11.424,94 € * 4,56 εργαζόμενοι + 8.814,70 € = 60.912,42 €.

Για την απασχόληση 3 υπαλλήλων φύλαξης για κάθε βάρδια το συνολικό κόστος είναι 182.737,26 €.

17. Επειδή εφαρμοστέες είναι οι διατάξεις των άρθρων 18 «Αρχές εφαρμοζόμενες στις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων (άρθρο 18 της οδηγίας 2014/24/ΕΕ)», 88 «Ασυνήθιστα χαμηλές προσφορές» (άρθρο 69 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ), 92 «Περιεχόμενο προσφορών και αιτήσεων συμμετοχής» του ν. 4412/2016, ορίζεται «5. Ειδικά κατά τη διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης και ανεξάρτητα από το είδος της διαδικασίας που επιλέγεται από την αναθέτουσα αρχή: α) η αναθέτουσα αρχή, ζητά από τους οικονομικούς φορείς να αναφέρουν υποχρεωτικά στα έγγραφα της σύμβασης, στην προσφορά τους, εκτός των άλλων, τις πληροφορίες/στοιχεία των σημείων α΄ έως στ΄ της παρ. 1 του άρθρου 68 του ν. 3863/2010 και β) οι υποψήφιοι οικονομικοί φορείς υποχρεούνται, με ποινή αποκλεισμού, στην προσφορά τους να περιλαμβάνουν τις πληροφορίες/στοιχεία της παρ. 1 του άρθρου 68 του ν. 3863/2010», 102 του ν. 4412/2016, του άρθρου 68 «Συμβάσεις εργολαβίας εταιρειών παροχής υπηρεσιών» του Ν. 3863/2010, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 22 του Ν. 4144/2013 (ΦΕΚ 88/ Α), ορίζεται ότι: «1. Η εκάστοτε αναθέτουσα αρχή, δηλαδή το Δημόσιο, τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.), οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.), οι φορείς και οι οργανισμοί του δημόσιου τομέα, όπως αυτός προσδιορίζεται από τις οικείες διατάξεις, η οποία (αρχή) αναθέτει απευθείας ή προκηρύσσει διαγωνισμό για την ανάθεση παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης, υποχρεούται να ζητά από τις εταιρείες παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης (εργολάβοι) να αναφέρουν στην προσφορά τους, εκτός των άλλων, τα εξής: α) Τον αριθμό των εργαζομένων που θα απασχοληθούν στο έργο. β) Τις ημέρες και τις ώρες εργασίας. γ) Τη συλλογική σύμβαση εργασίας στην οποία τυχόν υπάγονται οι εργαζόμενοι. δ) Το ύψος του προϋπολογισμένου ποσού που αφορά τις πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές αυτών των εργαζομένων. ε) Το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών με βάση τα προϋπολογισθέντα ποσά. στ) Τα τετραγωνικά μέτρα καθαρισμού ανά άτομο, όταν πρόκειται για καθαρισμό χώρων. Οι εταιρείες παροχής υπηρεσιών

καθαρισμού ή/και φύλαξης (εργολάβοι) υποχρεούνται, με ποινή αποκλεισμού, να εξειδικεύουν σε χωριστό κεφάλαιο της προσφοράς τους τα ως άνω στοιχεία. Στην προσφορά τους πρέπει να υπολογίζουν εύλογο ποσοστό διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών τους, των αναλώσιμων, του εργολαβικού τους κέρδους και των νόμιμων υπέρ Δημοσίου και τρίτων κρατήσεων. Επιπροσθέτως, υποχρεούνται να επισυνάπτουν στην προσφορά αντίγραφο της συλλογικής σύμβασης εργασίας στην οποία τυχόν υπάγονται οι εργαζόμενοι.»

18. Επειδή σύμφωνα με τους όρους της διακήρυξης ορίζεται ότι: 2.4.4 Περιεχόμενα Φακέλου «Οικονομική Προσφορά» / Τρόπος σύνταξης και υποβολής οικονομικών προσφορών Η Οικονομική Προσφορά συντάσσεται με βάση το αναγραφόμενο στην παρούσα κριτήριο ανάθεσης σύμφωνα με τα οριζόμενα στο Παράρτημα Ι. Στην τιμή περιλαμβάνονται οι υπέρ τρίτων κρατήσεις, ως και κάθε άλλη επιβάρυνση, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, μη συμπεριλαμβανομένου Υ.Π.Α., για την παροχή των υπηρεσιών στον τόπο και με τον τρόπο που προβλέπεται στα έγγραφα της σύμβασης. Οι υπέρ τρίτων κρατήσεις υπόκεινται στο εκάστοτε ισχύον αναλογικό τέλος χαρτοσήμου και στην επ' αυτού εισφορά υπέρ ΟΓΑ. Οι Οικονομικοί Φορείς απαιτείται σε χωριστό κεφάλαιο της οικονομικής προσφοράς τους **να εξειδικεύουν** ... τα εξής στοιχεία: α) τον αριθμό των εργαζομένων, β) τις ημέρες και τις ώρες εργασίας, γ) τη συλλογική σύμβαση εργασίας στην οποία υπάγονται οι εργαζόμενοι, δ) το ύψος του προϋπολογισμένου ποσού που αφορά τις πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές αυτών των εργαζομένων, ε) το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών με βάση τα προϋπολογισθέντα ποσά. Στην προσφορά τους πρέπει επίσης να υπολογίζουν εύλογο ποσοστό διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών τους, των **αναλώσιμων**, του εργολαβικού τους κέρδους και των νόμιμων υπέρ Δημοσίου και τρίτων κρατήσεων. Επιπροσθέτως, οφείλουν να επισυνάψουν αντίγραφο της συλλογικής σύμβασης εργασίας στην οποία υπάγονται οι εργαζόμενοι»

Ως απαράδεκτες θα απορρίπτονται προσφορές στις οποίες: α) δεν δίνεται τιμή σε ΕΥΡΩ ή καθορίζεται σχέση ΕΥΡΩ προς ξένο νόμισμα, β) δεν προκύπτει με

σαφήνεια η προσφερόμενη τιμή, με την επιφύλαξη του άρθρου 102 του ν. 4412/2016 και γ) η τιμή υπερβαίνει τον προϋπολογισμό της σύμβασης που καθορίζεται και τεκμηριώνεται από την αναθέτουσα αρχή.

2.4.6 Λόγοι απόρριψης προσφορών Η αναθέτουσα αρχή με βάση τα αποτελέσματα του ελέγχου και της αξιολόγησης των προσφορών, απορρίπτει, σε κάθε περίπτωση, προσφορά: α) η οποία αποκλίνει από απαράβατους όρους περί σύνταξης και υποβολής της προσφοράς, ή δεν υποβάλλεται εμπρόθεσμα με τον τρόπο και με το περιεχόμενο που ορίζεται στην παρούσα και συγκεκριμένα στις παραγράφους 2.4.1 (Γενικοί όροι υποβολής προσφορών), 2.4.2. (Χρόνος και τρόπος υποβολής προσφορών), 2.4.3. (Περιεχόμενο φακέλων δικαιολογητικών συμμετοχής, τεχνικής προσφοράς), 2.4.4. (Περιεχόμενο φακέλου οικονομικής προσφοράς, τρόπος σύνταξης και υποβολής οικονομικών προσφορών), 2.4.5. (Φρόνος ισχύος προσφορών), 3.1. (Αποσφράγιση και αξιολόγηση προσφορών), 3.2 (Πρόσκληση υποβολής δικαιολογητικών προσωρινού αναδόχου) της παρούσας. β) η οποία περιέχει ατελείς, ελλιπείς, ασαφείς ή λανθασμένες πληροφορίες ή τεκμηρίωση, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που περιέχονται στο ΕΕΕΣ, εφόσον αυτές δεν επιδέχονται συμπλήρωσης, διόρθωσης, αποσαφήνισης ή διευκρίνισης ή, εφόσον επιδέχονται, δεν έχουν αποκατασταθεί από τον προσφέροντα, εντός της προκαθορισμένης προθεσμίας, σύμφωνα το άρθρο 102 του ν. 4412/2016 και την παρ. 3.1.2.1 της παρούσας διακήρυξης, γ) για την οποία ο προσφέρων δεν παράσχει τις απαιτούμενες εξηγήσεις, εντός της προκαθορισμένης προθεσμίας ή η εξήγηση δεν είναι αποδεκτή από την αναθέτουσα αρχή σύμφωνα με την παρ. 3.1.2.1 της παρούσας και τα άρθρα 102 και 103 του ν. 4412/2016.....η) για την οποία ο προσφέρων δεν παράσχει, εντός αποκλειστικής προθεσμίας είκοσι (20) ημερών από την κοινοποίηση σε αυτόν σχετικής πρόσκλησης της αναθέτουσας αρχής, εξηγήσεις αναφορικά με την τιμή ή το κόστος που προτείνει σε αυτήν, στην περίπτωση που η προσφορά του φαίνεται ασυνήθιστα χαμηλή σε σχέση με τις υπηρεσίες, σύμφωνα με την παρ. 1 του

άρθρου 88 του ν.4412/2016, θ) εφόσον διαπιστωθεί ότι είναι ασυνήθιστα χαμηλή διότι δε συμμορφώνεται με τις ισχύουσες υποχρεώσεις της παρ. 2 του άρθρου 18 του ν.4412/2016, ι) η οποία παρουσιάζει αποκλίσεις ως προς τους όρους και τις τεχνικές προδιαγραφές της σύμβασης, ια) η οποία παρουσιάζει ελλείψεις ως προς τα δικαιολογητικά που ζητούνται από τα έγγραφα της παρούσας διακήρυξης, εφόσον αυτές δεν θεραπευτούν από τον προσφέροντα με την υποβολή ή τη συμπλήρωσή τους, εντός της προκαθορισμένης προθεσμίας, σύμφωνα με τα άρθρα 102 και 103 του ν.4412/2016,.....

3.1.2 Αξιολόγηση προσφορών 3.1.2.1 Μετά την κατά περίπτωση ηλεκτρονική αποσφράγιση των προσφορών η Αναθέτουσα Αρχή προβαίνει στην αξιολόγηση αυτών, μέσω των αρμόδιων πιστοποιημένων στο ΕΣΗΔΗΣ οργάνων της, εφαρμοζόμενων κατά τα λοιπά των κειμένων διατάξεων. Η αναθέτουσα αρχή, τηρώντας τις αρχές της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας, ζητά από τους προσφέροντες οικονομικούς φορείς, όταν οι πληροφορίες ή η τεκμηρίωση που πρέπει να υποβάλλονται είναι ή εμφανίζονται ελλιπείς ή λανθασμένες, συμπεριλαμβανομένων εκείνων στο ΕΕΕΣ, ή όταν λείπουν συγκεκριμένα έγγραφα, να υποβάλλουν, να συμπληρώνουν, να αποσαφηνίζουν ή να ολοκληρώνουν τις σχετικές πληροφορίες ή τεκμηρίωση, εντός προθεσμίας όχι μικρότερης των δέκα (10) ημερών και όχι μεγαλύτερης των είκοσι (20) ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης σε αυτούς της σχετικής πρόσκλησης. Η συμπλήρωση ή η αποσαφήνιση ζητείται και γίνεται αποδεκτή υπό την προϋπόθεση ότι δεν τροποποιείται η προσφορά του οικονομικού φορέα και ότι αφορά σε στοιχεία ή δεδομένα, των οποίων είναι αντικειμενικά εξακριβώσιμος ο προγενέστερος χαρακτήρας σε σχέση με το πέρας της καταληκτικής προθεσμίας παραλαβής προσφορών. Τα ανωτέρω ισχύουν κατ' αναλογία και για τυχόν ελλείπουσες δηλώσεις, υπό την προϋπόθεση ότι βεβαιώνουν γεγονότα αντικειμενικώς εξακριβώσιμα.

.....Εάν οι προσφορές φαίνονται ασυνήθιστα χαμηλές σε σχέση με το αντικείμενο της σύμβασης, η αναθέτουσα αρχή απαιτεί από τους οικονομικούς

φορείς, μέσω της λειτουργικότητας της «Επικοινωνίας» του ηλεκτρονικού διαγωνισμού στο ΕΣΗΔΗΣ, να εξηγήσουν την τιμή ή το κόστος που προτείνουν στην προσφορά τους, εντός αποκλειστικής προθεσμίας, κατά ανώτατο όριο είκοσι (20) ημερών από την κοινοποίηση της σχετικής πρόσκλησης. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται τα άρθρα 88 και 89 ν. 4412/2016. Εάν τα παρεχόμενα στοιχεία δεν εξηγούν κατά τρόπο ικανοποιητικό το χαμηλό επίπεδο της τιμής ή του κόστους που προτείνεται, η προσφορά απορρίπτεται ως μη κανονική

5. ΕΙΔΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ 5.1 Τρόπος πληρωμής 5.1.1. Η πληρωμή του αναδόχου θα πραγματοποιείται ανά μήνα μετά την οριστική παραλαβή της μηνιαίας υπηρεσίας ... 5.1.2. Τον Ανάδοχο βαρύνουν οι υπέρ τρίτων κρατήσεις, ως και κάθε άλλη επιβάρυνση, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, μη συμπεριλαμβανομένου Υ.Π.Α., για την παροχή των υπηρεσιών στον τόπο και με τον τρόπο που προβλέπεται στα έγγραφα της σύμβασης. Ιδίως βαρύνεται με τις ακόλουθες κρατήσεις:

α) Κράτηση 0,07% η οποία υπολογίζεται επί της αξίας κάθε πληρωμής προ φόρων και κρατήσεων της αρχικής, καθώς και κάθε συμπληρωματικής σύμβασης Υπέρ της Ενιαίας Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Συμβάσεων

β) Κράτηση ύψους 0,02% υπέρ της ανάπτυξης και συντήρησης του ΟΠΣ ΕΣΗΔΗΣ, η οποία υπολογίζεται επί της αξίας, εκτός ΥΠΑ, της αρχικής, καθώς και κάθε συμπληρωματικής σύμβασης. Το ποσό αυτό παρακρατείται σε κάθε πληρωμή από την αναθέτουσα αρχή στο όνομα και για λογαριασμό του Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης, σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 36 του ν. 4412/2016.

γ) Κράτηση 0,06% η οποία υπολογίζεται επί της αξίας κάθε πληρωμής προ φόρων και κρατήσεων της αρχικής καθώς και κάθε συμπληρωματικής σύμβασης υπέρ της Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (άρθρο 350 παρ. 3 του ν. 4412/2016) .

δ) Κράτηση 2% υπέρ των Οργανισμών Ψυχικής Υγείας η οποία υπολογίζεται επί της αξίας του τιμολογίου της σύμβασης μετά την αφαίρεση του ΦΠΑ και κάθε άλλου παρακρατούμενου ποσού υπέρ τρίτων),) η οποία εισήχθη με το άρθρο 3 παρ. ββ (μετά την αναρρίθμηση μέσω του Ν. 3846/2010, άρθρο 24) εδάφιο ε του Ν.3580/2007, και επανεμφανίζεται στο άρθρο 24&6 Ν. 3842/2010 (ΦΕΚ 2424Α/11-5-2010): 2,00%

Οι υπέρ τρίτων κρατήσεις υπόκεινται στο εκάστοτε ισχύον αναλογικό τέλος χαρτοσήμου και στην επ' αυτού εισφορά υπέρ ΟΓΑ .

Με κάθε πληρωμή θα γίνεται η προβλεπόμενη από την κείμενη νομοθεσία παρακράτηση φόρου εισοδήματος αξίας 8% επί του καθαρού ποσού. η οποία δε θεωρείται κράτηση υπέρ τρίτων αλλά θα συνυπολογίζεται στις κρατήσεις υπέρ τρίτου της οικονομικής προσφοράς.

Περαιτέρω με τις με αρ. 2993/21.02.2022 διευκρινήσεις της αναθέτουσας αρχής σε απάντηση του από 19-02-2022 (υπ'αριθ. πρωτ. 2946/21-02-2022) αιτήματος παροχής διευκρινίσεων του (.....), η αναθέτουσα αρχή διαβίβασε «την κοστολόγηση της επίμαχης υπηρεσίας φύλαξης, από την εταιρεία, που παρέχει λογιστική υποστήριξη στο Οικονομικό Τμήμα του Νοσοκομείου, σύμφωνα με την οποία καταρτίστηκε η προϋπολογισθείσα δαπάνη του διαγωνισμού και στην οποία εμμένουμε» αριθ. πρωτ. 751/17-01-2022»

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΟΥ ΚΑΙ ΜΗ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ ΦΥΛΑΞΗΣ

Το ετήσιο κόστος απασχόλησης ενός υπαλλήλου φύλαξης αμειβόμενου με τον κατώτατο σήμερα νομοθετημένο μισθό είναι 11.424,94 €, χωρίς να συμπεριλαμβάνονται προσαυξήσεις λόγω απασχόλησης κατά τις νυχτερινές ώρες, Κυριακή ή αργία.

Ένας εργαζόμενος με 8ωρη και πενθήμερη εργασία, απασχολείται το χρόνο 240 ημέρες (από τις 365 ημέρες δικαιούται 104 ημέρες ανάπαυσης (ΡΕΠΟ) και 21 ημέρες κανονικής άδειας).

Ο συνολικός αριθμός βαρδιών (πρωινής - απογευματινής - βραδινής) ανά έτος είναι $(3 \times 365 = 1.095)$.

Ο αριθμός των εργαζομένων που απαιτούνται για την κάλυψη των βαρδιών είναι περίπου 4,56.

Αριθμός Εργαζομένων 1.095 βάρδιες/240 ημέρες παρουσίας 4,56 εργαζόμενοι

Το μικτό ωρομίσθιο που προκύπτει με βάση τον κατώτατο μισθό είναι 3,98€

(663,00 €/ 25 ημέρες * 6 ημέρες ανά εβδομάδα/ 40 ώρες εβδομάδα).

Το ποσοστό των εργοδοτικών κρατήσεων είναι 22,54% (101 ΙΚΑ ΜΙΚΤΑ - ΕΤΑΜ).

Το συνολικό κόστος του ημερομισθίου είναι 4,87 €.

Οι προσαυξήσεις για νυχτερινή απασχόληση είναι 25%, για απασχόληση Κυριακή/ αργία είναι 75% και για νυχτερινή απασχόληση Κυριακή/ αργία 100%.

Το ετήσιο μισθολογικό και μη κόστος από προσαυξήσεις νυχτερινής απασχόλησης, απασχόλησης Κυριακή/ αργία και νυχτερινή απασχόληση Κυριακή/ αργία είναι:

Το συνολικό μισθοδοτικό και μη μισθοδοτικό κόστος για την κάλυψη των βαρδιών ετησίως

ΚΟΣΤΟΣ ΠΡΟΣΑΥΞΗΣΕΩΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΝΥΧΤΑ (365- 60=305 βάρδιες).
 $(305 \times 8 \times 4.87) \times 25\% \quad 2.970,70 \text{ €}$

ΚΟΣΤΟΣ ΠΡΟΣΑΥΞΗΣΕΩΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΚΑΙ ΑΡΓΙΩΝ (180 βάρδιες - 52 Κυριακές & 8 Αργίες)= 120 βάρδιες
 $(120 \times 8 \times 4.87) \times 75\% \quad 3.506,40 \text{ €}$

ΚΟΣΤΟΣ ΠΡΟΣΑΥΞΗΣΕΩΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ - ΑΡΓΩΝ (ΝΥΧΤΑ)
(52 Κυριακές & 8 Αργίες)= 60 βάρδιες $(60 \cdot 8 \cdot 4,87) \cdot 100\%$ 2.337,60 €

ΣΥΝΟΛΟ 8.814,70 €

είναι: $11.424,94 \text{ €} \cdot 4,56 \text{ εργαζόμενοι} + 8.814,70 \text{ €} = 60.912,42 \text{ €}$.

Για την απασχόληση 3 υπαλλήλων φύλαξης για κάθε βάρδια το συνολικό κόστος είναι 182.737,26 €.

.....

19. Επειδή, η Διακήρυξη του διαγωνισμού αποτελεί κανονιστική πράξη, η οποία διέπει το διαγωνισμό και δεσμεύει τόσο την αναθέτουσα αρχή, η οποία διενεργεί αυτόν (ΕΣ Πράξεις VI Τμήματος 78/2007,19/2005,31/2003), όσο και τους διαγωνιζόμενους, άλλωστε η δεσμευτικότητα των όρων της διακήρυξης κατοχυρώνεται και στο ενωσιακό δίκαιο (C 243/89 σκ.37). Εν προκειμένω, κάθε διακήρυξη δημόσιου διαγωνισμού πρέπει, ακόμη και αν ελλείπει σχετική ρήτρα, να ερμηνεύεται ως επιβάλλουσα στους διαγωνιζόμενους να τηρούν, κατά τη διαμόρφωση της προσφοράς τους, τις κείμενες διατάξεις, μεταξύ των οποίων προέχουσα θέση έχουν οι διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας περί της κατώτερης νόμιμης αμοιβής της εργασίας και της νομοθεσίας περί κοινωνικής ασφάλισης, εφόσον δε η προσφορά υπολείπεται του ελαχίστου εργοδοτικού κόστους, απορρίπτεται κατά τα ως άνω και επιπροσθέτως επειδή παραβιάζονται οι αρχές προστασίας του ανόθευτου ανταγωνισμού, της ισότητας των διαγωνιζομένων και της διαφάνειας της διαδικασίας. (ΔΕφΑθ 236/213, 511/2013 και εκεί αναφερόμενη νομολογία του ΣτΕ, ΔΕφΑθ 427/2011, 512/2011 και μεταξύ άλλων ΑΕΠΠ Σ1669/2021 Εισηγήτρια Χ. Ζαράρη σκ. 34) .

20. Επειδή, όλοι οι όροι και τρόποι διεξαγωγής της διαδικασίας αναθέσεως πρέπει να διατυπώνονται με σαφήνεια, ακρίβεια και χωρίς αμφισημία στην προκήρυξη του διαγωνισμού ή στη συγγραφή υποχρεώσεων, κατά τρόπον ώστε, αφενός να παρέχεται σε όλους τους **ευλόγως**

ενημερωμένους και κανονικά επιμελείς υποψηφίους η δυνατότητα να κατανοούν το ακριβές περιεχόμενό τους και να τους ερμηνεύουν με τον ίδιο τρόπο (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 29ης Απριλίου 2004, Επιτροπή κατά CAS Succhi di Frutta, C-496/99 P, EU:C:2004:236, σκέψη 110). Υπό αυτό το πρίσμα συνάγεται ότι η αυστηρότητα της εφαρμογής της διακήρυξης προϋποθέτει την σαφήνεια των όρων αυτής **καθώς η παραβίαση αμφίσημων όρων δεν οδηγεί αναγκαστικά στον αποκλεισμό διαγωνιζόμενου αν δεν ευθύνεται ο ίδιος για την παρερμηνεία των υποχρεώσεών του. Τούτο, διότι η ερμηνεία των όρων των εγγράφων της σύμβασης δεν μπορεί να γίνεται εις βάρος του καλόπιστου διαγωνιζόμενου, εφόσον η διοίκηση ήταν αυτή που όφειλε να εκφραστεί σαφέστερα (ΕφΑθ 1959/1970 Αρμ. 1970 σελ. 1111, ΕφΘεσ 501/1987 ΕΔημΕργ 1990/1, σελ. 84, Α. Τάχος, Ελληνικό Διοικητικό Δίκαιο, εκδ. θ', σελ. 776).**

21. Επειδή, μια προσφορά δεν δύναται να τροποποιηθεί μετά την κατάθεσή της, είτε κατόπιν πρωτοβουλίας της αναθέτουσας αρχής είτε του προσφέροντος (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 29ης Μαρτίου 2012, SAG ELV Slovensko κ.λπ., C-599/10, EU:C:2012:191, σκέψη 36, καθώς και της 10ης Οκτωβρίου 2013, Manova, C-336/12, EU:C:2013:647, σκέψη 31), ή να αντικατασταθεί με νέα (βλ. ο.π C-599/10 σκέψη 40 C-336/12, σκέψη 36) οπότε οιαδήποτε ερώτηση προς διευκρίνιση/συμπλήρωση μπορεί μόνο να έχει ως αποτέλεσμα την άρση ασάφειας και όχι την τροποποίηση της εν θέματι προσφοράς ή την υποβολή μη νομίμως υποβληθέντος εγγράφου ή στοιχείου (βλ. σχετικές αποφάσεις της 11ης Μαΐου 2017, Archus and Gama, C-131/2016, της 29ης Μαρτίου 2012, SAG ELV Slovensko κ.λπ., C-599/10, EU:C:2012:191, σκέψη 40, της 10ης Οκτωβρίου 2013, Manova, C-336/12, EU:C:2013:647, σκέψη 36) Κατά την άσκηση της εν λόγω αρμοδιότητας της αναθέτουσας αρχής όσον αφορά το αίτημα παροχής διευκρινήσεων, πρέπει να μεταχειριστεί τους υποψήφιους με ισότιμο και ειλικρινή τρόπο, έτσι ώστε μια αίτηση διευκρίνισης να μη δύναται, κατά το πέρας της διαδικασίας επιλογής των προσφορών και

λαμβανομένου υπόψη του αποτελέσματός της, να έχει περιαγάγει αδικαιολόγητα σε ευμενή ή δυσμενή θέση τον υποψήφιο ή τους υποψήφιους που αποτέλεσαν το αντικείμενο της αίτησης αυτής (βλ. ο.π C-599/10, σκέψη 41, C-336/12 σκέψη 37) ήτοι οφείλει να σέβεται τις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, της διαφάνειας και της αναλογικότητας» (βλ. απόφαση του ΔΕΕ της 25.2.2018, MA.T.I. SUD, C-523/16, EU:C:2018:122, σκ. 48-49 και μεταξύ άλλων Απόφαση ΑΕΠΠ 1386/2021, σκ.46, 1850_1851_1852/2021 σκ. 32, 426,428,430/2022 Εισηγήτρια Χ. Ζαράρη).

Επομένως, μια αίτηση διευκρίνισης δεν μπορεί να θεραπεύσει την παράλειψη παροχής πληροφοριών/εγγράφων των οποίων η κοινοποίηση/κατάθεση ήταν απαραίτητη βάσει των εγγράφων της οικείας σύμβασης, δεδομένου ότι η αναθέτουσα αρχή οφείλει να ελέγχει αυστηρώς αν τηρήθηκαν τα κριτήρια που η ίδια έχει καθορίσει (βλ., συναφώς, C 336/12, σκέψη 40, της 11ης Μαΐου 2017, Archus και Gama, C-131/16, EU:C:2017:358, σκέψη 33 και της 28ης Φεβρουαρίου 2018 MA.T.I. SUD SpA C-523/16 και C-536/16 σκ.51, C 309/18, της 2ας Μαΐου 2019 Lavorghna Srl σκ.22 εκδοθείσας υπό την ισχύ της οδηγίας 2014/24/ΕΕ).

Επακολούθως, το νέο άρθρο 102 του ν. 4412/2016, όπως αυτό διαμορφώθηκε δυνάμει του άρθρου 42 του ν. 4782/2021, δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιτρέπει τη θεραπεία οποιασδήποτε ελλείψεως των προσφορών. Η θεμιτή πρόνοια του Έλληνα νομοθέτη για τη διάσωση των προσφορών και των διαγωνισμών δεν μπορεί να καταλήγει σε καταστρατήγηση της εν προκειμένω πάγιας νομολογίας του ΔΕΕ επί των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας τις οποίες άλλωστε, αφενός, μνημονεύει ρητά το ίδιο το αρ. 42 ν. 4782/2021, αφετέρου, στην αιτιολογική έκθεση του ν. 4782/2021 στο άρ.42 ομοίως ρητά αναγράφεται ότι «η προτεινόμενη τροποποίηση αποτελεί ουσιαστική μετατόπιση του εθνικού θεσμικού πλαισίου πλησιέστερα προς το πνεύμα της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ (παρ. 3άρθρου 56) της οποίας τη διατύπωση, ουσιαστικά, υιοθετεί». Εξάλλου, η Οδηγία 2014/24/ΕΕ

στην αιτιολογική σκέψη 2 ρητά αναφέρει ότι στους σκοπούς της Οδηγίας συγκαταλέγεται και η κατοχύρωση της ασφάλειας δικαίου και ενσωμάτωση ορισμένων πτυχών από τη σχετική πάγια νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η δε πάγια νομολογία του ΔΕΕ ακόμη και μετά τη θέση σε ισχύ της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ επί του ζητήματος των διευκρινήσεων είναι ότι μια αίτηση διευκρίνισης δεν μπορεί να θεραπεύσει την παράλειψη παροχής πληροφοριών/εγγράφων των οποίων η κοινοποίηση είχε τεθεί επί ποινή απόρριψης της προσφοράς (βλ. νομολογία στην προηγούμενη παράγραφο) υπό την προϋπόθεση ότι η οικεία απαίτηση είχε τεθεί με σαφήνεια.

Τα ανωτέρω επιρρωνύονται και από τη σκ. 93 της Απόφασης ΔΕΕ της 7^{ης} Σεπτεμβρίου 2021 στην υπόθεση C-927/19, όπου ρητά αναφέρεται «Όπως προκύπτει από πάγια νομολογία σχετικά με την ερμηνεία των διατάξεων της οδηγίας 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ 2004, L 134, σ. 114), η οποία στηρίζεται ιδίως στην αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και πρέπει να εφαρμόζεται κατ' αναλογία στο πλαίσιο του ως άνω άρθρου 56, παράγραφος 3 (ενν. της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ που ενσωματώθηκε με το αρ. 102 ν. 4412), η αίτηση διευκρίνισης που υποβάλλεται σε οικονομικό φορέα δυνάμει της διατάξεως αυτής δεν μπορεί, εντούτοις, να θεραπεύσει την παράλειψη προσκομίσεως εγγράφων ή παροχής πληροφοριών των οποίων η κοινοποίηση ήταν απαραίτητη βάσει των εγγράφων της σύμβασης, δεδομένου ότι η αναθέτουσα αρχή οφείλει να τηρεί αυστηρά τα κριτήρια που η ίδια έχει καθορίσει. Επιπλέον, η αίτηση αυτή δεν μπορεί να καταλήξει στο να υποβάλει, στην πραγματικότητα, ο συγκεκριμένος προσφέρων, νέα προσφορά (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 29ης Μαρτίου 2012, SAG ELV Slovensko κ.λπ., C 599/10, EU:C:2012:191, σκέψη 40, της 10ης Οκτωβρίου 2013, Manova, C 336/12, EU:C:2013:647, σκέψεις 36 και 40, και της 28ης Φεβρουαρίου 2018,

MA.T.I. SUD και Duemme SGR, C 523/16 και C 536/16, EU:C:2018:122, σκέψεις 51 και 52).).

Σε κάθε περίπτωση η αναθέτουσα αρχή κατά τη συγγραφή των συμβατικών τευχών, προμηθειών/γενικών υπηρεσιών, έχει την ευχέρεια να θέτει τους όρους και τις απαιτήσεις τις οποίες η ίδια θεωρεί ότι πρέπει να επιφέρουν την απόρριψη, γεγονός που συνάδει και με το άρθρο 53 παρ. 2 περ. ιζ) ν. 4412/2016 που ορίζει ρητά ότι η διακήρυξη πρέπει να περιέχει με σαφήνεια τους απαράβατους όρους, απόκλιση από τους οποίους συνεπάγεται την απόρριψη της προσφοράς, μη δυνάμενη, επακολούθως, κατά τη διάρκεια της διαγωνιστικής διαδικασίας να θέσει νομίμως εκποδών τις εν λόγω διατάξεις, αίροντας την αρχή της δεσμευτικότητας των όρων της διακήρυξης, της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας. Τέλος, και η ίδια αιτιολογική έκθεση του αρ. 42 ν. 4782, αναφέρεται σε αυστηρά τυπικούς λόγους και ουδόλως καταλύει την αρχή της τυπικότητας εν γένει, πολλώ δε μάλλον της δεσμευτικότητας των όρων της διακήρυξης.

22. Επειδή η απάντηση της αναθέτουσας αρχής επί αιτήματος παροχής διευκρινήσεων για σαφή όρο της διακήρυξης στην οποία απλώς επαναλαμβάνονται οι ρυθμίσεις της διακήρυξης, ουδεμία μεταβολή επιφέρει στον νομικό κόσμο και δεν υπόκειται ως πράξη μη εκτελεστή σε προδικαστική προσφυγή (ΕΑ ΣτΕ 426/2011) αλλά συνιστά επιβεβαιωτική πράξη στην οποία το θεσμικό όργανο εμμένει στην προηγούμενη ρύθμισή του που επαναλαμβάνεται στη νέα πράξη (βλ. και απόφαση ΑΕΠΠ υπ' αριθμ. 5/2018). Περαιτέρω, μόνο όταν με τις διευκρινίσεις αίρονται ανακρίβειες ή ασάφειες όρων ή μνημονευόμενων στη διακήρυξη στοιχείων αυτές συνιστούν πράξη εκτελεστή (πρβλ. ΣτΕ Ε.Α. 473/2010, 758, 45/2008, 952/2007), καθώς οι εν θέματι διευκρινίσεις δεν επιβεβαιώνουν το περιεχόμενο της διακήρυξης αλλά το αποσαφηνίζουν παρέχοντας κάποιο κρίσιμο νέο στοιχείο που επηρεάζει τη δυνατότητα υποβολής προσφοράς των συμμετεχόντων (πρβλ. Ε.Α. 474/2005,

532/2004). Όπως έχει κριθεί υπό το προϊσχύον νομοθετικό καθεστώς περί διαδικασιών ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων, η πράξη περί παροχής διευκρινίσεων αποτελεί πράξη εκτελεστή, υποκείμενη σε προσφυγή και εφ' όσον δεν αμφισβητηθεί η νομιμότητά της, οι παρεχόμενες με αυτήν διευκρινίσεις εντάσσονται στο κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού, συμπληρώνοντας τους σχετικούς όρους της διακηρύξεως, στους οποίους αναφέρονται (πρβλ. Ε.Α. ΣΤΕ 190/2015, 108/2015, 55/2015, 44/2015, 92/2014, 254/2012, 45/2008, ΔΕφΑΘ (αναστ.) 451/2014, 437/20130)], υπό την προϋπόθεση ότι έχει κοινοποιηθεί όχι μόνον προς αυτόν που ζήτησε τη διευκρίνιση, αλλά και προς τους λοιπούς ενδιαφερομένους να λάβουν μέρος στο διαγωνισμό εμπροθέσμως (πρβλ ΕΑ 190/2015 σκ. 7 499/2012, 45/2008).

23. Επειδή, έχει κριθεί ότι το ασυνήθιστα χαμηλό της προσφοράς πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με τη σύνθεση της προσφοράς και με τη φύση της επίμαχης παροχής (απόφαση της 28ης Ιανουαρίου 2016, Agriconsulting Europe κατά Επιτροπής, T-570/13, EU:T:2016:40, σκέψη 55 και απόφαση της 4ης Ιουλίου 2017, European Dynamics Luxembourg SA κατά Οργανισμού Σιδηροδρόμων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, T 392/15, ECLI:EU:T:2017:462 σκ.83). Ειδικότερα, η έννοια περί ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς δύναται να καθορίζεται με αναφορά στην υπό ανάθεση σύμβαση, στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και συνθήκες αυτής, αλλά και στο εάν τα οικονομικά στοιχεία του προσφέροντος την εμφανιζόμενη ως ασυνήθιστα χαμηλή προσφορά οικονομικού φορέα, αναφερόμενα με συγκεκριμένο και ειδικό τρόπο, πληρούν τις προϋποθέσεις υπαγωγής στην εν λόγω έννοια (πρβλ. ΕΑ ΣΤΕ 866/2008 και ΔΕφΑΘ 217/2013 αναφορικά με την ερμηνεία της οικείας έννοιας υπό το προϊσχύον καθεστώς ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων). Περαιτέρω έχει κριθεί νομολογιακά, αναφορικά με την υποχρέωση της αναθέτουσας αρχής να ελέγχει την αξιοπιστία μιας προσφοράς, ότι απορρέει από την προηγούμενη ύπαρξη αμφιβολιών ως προς αυτήν, λαμβανομένου υπόψη ότι το άρθρο 69 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ το οποίο ενσωματώθηκε στην εθνική έννομη τάξη με το άρθρο 88

του ν. 4412/2016, έχει ως κύριο σκοπό να μην αποκλείεται προσφέρων από τη διαδικασία χωρίς να του έχει δοθεί η δυνατότητα να δικαιολογήσει το περιεχόμενο της προσφοράς του η οποία φαίνεται υπερβολικά χαμηλή. Συνεπώς, μόνον εφόσον προκύπτουν τέτοιες αμφιβολίες οφείλει η αρμόδια επιτροπή αξιολογήσεως να ζητήσει τις προσήκουσες διευκρινίσεις ως προς τη σύνθεση της προσφοράς, προτού, ενδεχομένως, την απορρίψει. Αντιθέτως, στην περίπτωση που μια προσφορά δεν φαίνεται υπερβολικά χαμηλή, το εν λόγω άρθρο δεν εφαρμόζεται [βλ., επ' αυτού, αναφορικά με εννοιολογικά ταυτόσημες διατάξεις με αυτές του άρθρου 69 της Οδηγίας 2014/24 τις αποφάσεις της 4ης Ιουλίου 2017, *European Dynamics Luxembourg SA* κατά Οργανισμού Σιδηροδρόμων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, T 392/15, ECLI:EU:T:2017:462 σκ.85, της 6ης Ιουλίου 2005, *TQ3 Travel Solutions Belgium* κατά Επιτροπής, T-148/04, EU:T:2005:274, σκέψεις 49 και 50· της 11ης Μαΐου 2010, *PC-Ware Information Technologies* κατά Επιτροπής, T-121/08, EU:T:2010:183, σκέψη 72· της 5ης Νοεμβρίου 2014, *Computer Resources International (Luxembourg)* κατά Επιτροπής, T-422/11, EU:T:2014:927, σκέψη 57, και της 15ης Σεπτεμβρίου 2016, *European Dynamics Luxembourg* και *Ευρωπαϊκή Δυναμική* κατά Επιτροπής, T-698/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:476, σκέψη 59]. Τέτοιες αμφιβολίες μπορεί να υφίστανται, μεταξύ άλλων, εάν προκύπτει αβεβαιότητα ως προς, αφενός, το κατά πόσον ορισμένη προσφορά τηρεί τη νομοθεσία της χώρας εντός της οποίας πρέπει να παρασχεθούν οι υπηρεσίες, στον τομέα αμοιβών του προσωπικού, συνεισφοράς στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης και τηρήσεως των κανόνων ασφάλειας και υγιεινής στον χώρο εργασίας ή των πωλήσεων επί ζημία, και, αφετέρου, το κατά πόσον στην προσφερόμενη τιμή ενσωματώνονται όλες οι δαπάνες που προκύπτουν από τις τεχνικές πτυχές της προσφοράς (απόφαση της 8ης Οκτωβρίου 2015, *Secolux* κατά Επιτροπής, T-90/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:772, σκέψη 62). Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι η εκ

μέρους της αναθέτουσας αρχής εκτίμηση του κατά πόσον συντρέχει περίπτωση υπερβολικά χαμηλής προσφοράς διενεργείται σε δύο στάδια.

Ειδικότερα, σε ένα πρώτο στάδιο, η αναθέτουσα αρχή οφείλει να εκτιμήσει αν οι υποβληθείσες προσφορές «φαίνονται» ασυνήθιστα χαμηλές. Η χρήση του ρήματος «φαίνονται» σημαίνει ότι η αναθέτουσα αρχή προβαίνει σε μία εκ πρώτης όψεως εκτίμηση του κατά πόσον οι προσφορές είναι ασυνήθιστα χαμηλές. Ως εκ τούτου, δεν επιβάλλεται στην αναθέτουσα αρχή η υποχρέωση να προβεί αυτεπαγγέλτως σε διεξοδική ανάλυση της συνθέσεως κάθε προσφοράς προκειμένου να διαπιστώσει ότι αυτή δεν αποτελεί ασυνήθιστα χαμηλή προσφορά. Δηλαδή η αναθέτουσα αρχή οφείλει μόνο να εκτιμήσει αν οι υποβληθείσες προσφορές περιέχουν ένδειξη ικανή να δημιουργήσει την υποψία ότι ενδέχεται να είναι ασυνήθιστα χαμηλές. Αυτό ισχύει ιδίως στην περίπτωση που η προσφερόμενη τιμή σε υποβληθείσα προσφορά είναι σημαντικά χαμηλότερη από εκείνη που προσφέρεται με τις λοιπές προσφορές ή από τη συνήθη αγοραία τιμή. Αν δεν υπάρχει τέτοια ένδειξη στις υποβληθείσες προσφορές και αυτές δεν φαίνονται συνεπώς ασυνήθιστα χαμηλές, η αναθέτουσα αρχή δύναται να συνεχίσει την αξιολόγησή τους και τη διαδικασία αναθέσεως της συμβάσεως. Αντιθέτως, αν υφίστανται ενδείξεις ικανές να δημιουργήσουν την υποψία στην αναθέτουσα αρχή ότι ορισμένη προσφορά ενδέχεται να είναι ασυνήθιστα χαμηλή, τότε αυτή οφείλει να προβεί, σε δεύτερο στάδιο, στον έλεγχο της συνθέσεως της προσφοράς προκειμένου να βεβαιωθεί ότι η προσφορά δεν είναι ασυνήθιστα χαμηλή. Όταν προβαίνει στον έλεγχο αυτό, η αναθέτουσα αρχή υποχρεούται να παρέχει στον οικείο προσφέροντα τη δυνατότητα να εκθέσει τους λόγους για τους οποίους ο ίδιος εκτιμά ότι η προσφορά του δεν είναι ασυνήθιστα χαμηλή. Η αναθέτουσα αρχή οφείλει στη συνέχεια να εκτιμήσει τις δοθείσες εξηγήσεις και να κρίνει αν η συγκεκριμένη προσφορά είναι ασυνήθιστα χαμηλή, οπότε υποχρεούται να την απορρίψει (βλ. σχετικά απόφαση της 4ης Ιουλίου 2017, *European Dynamics Luxembourg SA κατά Οργανισμού Σιδηροδρόμων της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, T 392/15,

ΕCΛI:EU:T:2017:462 σκ.86-89, βλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 349/2018 Εισηγήτρια Χ. Ζαράρη).

24.Επειδή εν προκειμένω, η δικαιολόγηση αυτής της δυνατότητας εκτίμησης των αναθετουσών αρχών δεν συνεπάγεται την απεριορίστη άσκηση διακριτικής ευχέρειας κατά την εκτίμηση αλλά και την ενδεχόμενη απόρριψη των ασυνήθιστα χαμηλών προσφορών και οι αποφάσεις τους θα πρέπει να καθοδηγούνται από τις γενικές αρχές των οδηγιών για τις δημόσιες συμβάσεις και της ΣΛΕΕ και να τηρούν τις γενικές αρχές δικαίου και ιδίως την αρχή της νομιμότητας και της χρηστής διοίκησης. Ειδικότερα, στο πεδίο των δημοσίων συμβάσεων σύμφωνα με το άρθρο 18 «Αρχές εφαρμοζόμενες στις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων» του ν. 4412/2016 (ομοίως άρθρο 18 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ), οι αναθέτουσες αρχές οφείλουν να καθοδηγούνται και από την αρχή απαγόρευσης των διακρίσεων και του ελεύθερου ανταγωνισμού. Από τις διατάξεις του άρθρου 88 του ν. 4412/2016, συνάγεται ότι η υποβολή ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς δύναται να νοθεύσει τον ανταγωνισμό και να πλήξει την επί ίσοις όροις συμμετοχή των ενδιαφερομένων στους διαγωνισμούς για την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων, αφού με τη μεθόδευση αυτή οι λοιποί υποψήφιοι αποκλείονται κατά το στάδιο αξιολόγησης των οικονομικών προσφορών και η διαδικασία αποβαίνει υπέρ του διαγωνιζομένου εκείνου που προσφέρει τις υπηρεσίες του αντί αδικαιολόγητα χαμηλού, σε σχέση με τα κρατούντα στην αγορά, τιμήματος. Περαιτέρω, η υποβολή ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς -ως τέτοιας προφανώς νοουμένης και της οικονομικής προσφοράς που αν και φαίνεται ότι καλύπτει το κόστος παροχής των ζητούμενων υπηρεσιών δεν καταλείπει εύλογο εργολαβικό κέρδος, δηλαδή χρηματικό όφελος τέτοιας έκτασης που να δικαιολογεί τη συμμετοχή στη διαδικασία του διαγωνισμού- διακινδυνεύει και το δημόσιο συμφέρον, στο μέτρο που ο ανάδοχος ενδέχεται, κατά λογική ακολουθία, να επιχειρήσει κατά την εκτέλεση της σύμβασης να καλύψει τη ζημία που υφίσταται, εξαιτίας του αδικαιολόγητα χαμηλού τιμήματος, σε βάρος της ποιότητας ή και της ποσότητας των

παρεχόμενων υπηρεσιών (βλ. σχετικά S. Arrowsmith, The Law of Public and Utilities Procurement (2005) σελ. 532-534; P Trepte, Regulating Procurement. Understanding the Ends and Means of Public Procurement Regulation (Oxford, Oxford University Press, 2004) σελ.165-166 and 197; και P Trepte, Public Procurement in the EU: A Practitioner's Guide, 2^η έκδοση (Oxford, Oxford University Press, 2007,σελ.474, και AR Engel, Managing Risky Bids, Handbook of Procurement (Cambridge, Cambridge University Press, 2006) σελ.322, 326.

25.Επειδή, συνοψίζοντας, προς αποτροπή των ανωτέρω δυσμενών συνεπειών, καθιερώνεται διακριτική ευχέρεια της αναθέτουσας αρχής στον εντοπισμό των προσφορών οι οποίες φαίνονται ως ασυνήθιστα χαμηλές, **η δε έκταση της υποχρέωσης αιτιολόγησης, την οποία υπέχει η αναθέτουσα αρχή σε περίπτωση που εκτιμά ότι η οικονομική προσφορά δεν φαίνεται ασυνήθιστα χαμηλή, είναι περιορισμένη και, εντεύθεν, δεν υποχρεούται να προβεί σε διεξοδική ανάλυση της σύνθεσης κάθε προσφοράς, προκειμένου να διαπιστώσει ότι αυτή δεν αποτελεί ασυνήθιστα χαμηλή προσφορά. (ΣΕ ΕΑ 12/2020), εκτός εάν κάποιος διαγωνιζόμενος προβάλει ειδικούς και συγκεκριμένους ισχυρισμούς περί υποβολής υπερβολικά χαμηλής προσφοράς εκ μέρους άλλου διαγωνιζομένου, οπότε γεννάται υποχρέωση της αναθέτουσας αρχής να απαντήσει επί των προβληθέντων ουσιωδών αυτών ισχυρισμών διαλαμβάνοντας ειδικά αιτιολογημένη κρίση σχετικά με το εάν η επίμαχη οικονομική προσφορά είναι ή όχι ασυνήθιστα χαμηλή, ύστερα από εκτίμηση όχι απλώς μόνο του εκ μέρους του προσφεύγοντος ισχυρισμών αλλά και της λυσιτέλειας των αναγκαίων διευκρινήσεων, κατ' εφαρμογή της προαναφερόμενης διάταξης του άρθρου 88 του ν.441.2016 (βλ. ο.π Απόφαση ΑΕΠΠ 349/2018 Εισηγήτρια Χ. Ζαράρη και εκεί παρατιθέμενη νομολογία) Σε κάθε περίπτωση η απόρριψη της προσφοράς δεν είναι αυτόματη (ΔΕΕ C-367/19, 10.09.2020 Tax-Fin-Lex d.o.o).**

26. Επειδή, η οικονομική προσφορά διαγωνιζομένου σε διαδικασίες ανάθεσης δημόσιας σύμβασης υπηρεσιών δεν μπορεί, κατά την κοινή αντίληψη,

να συντίθεται μόνο από το κόστος της μισθοδοσίας του προσωπικού που θα ασχοληθεί στην παροχή των ζητούμενων υπηρεσιών, αλλά θα πρέπει να περιλαμβάνει και το λειτουργικό (διοικητικό) κόστος, καθώς επίσης και να καταλείπει και κάποιο περιθώριο κέρδους, ώστε να μην θέτει σε κίνδυνο την εκτέλεση της σχετικής συμβάσεως (Αποφάσεις ΕΑ ΣτΕ 675/2002, 272/2008, 1257, 1262, 1297 και 1299/2009, 970/2010 κλπ). Το κόστος αμοιβής των εργαζομένων επιβάλλεται να μην υπολείπεται του οριζόμενου στην οικεία Συλλογική Σύμβαση Εργασίας ή στην Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, ενώ το ποσοστό του διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών των προσφερόντων, πρέπει να μην είναι μηδαμινό, η δε προσφορά θα πρέπει επιπλέον να ενσωματώνει και ένα εύλογο και όχι μηδαμινό ποσοστό αναλώσιμων, εργολαβικού κέρδους καθώς και τις νόμιμες κρατήσεις (ΔΕΦΘεσσαλ 339/2013 και μεταξύ άλλων ΑΕΠΠ Σ 1669/2021 Εις. Χ.Ζαράρη)

27.Επειδή, η αιτιολογία είναι, γενικά, η αναφορά των κανόνων δικαίου που ρυθμίζουν την έκδοση της διοικητικής πράξης και της ερμηνείας τους, της διαπίστωσης ότι συντρέχουν οι πραγματικές και νομικές καταστάσεις ενόψει των οποίων επιβάλλεται ή επιτρέπεται η έκδοση της πράξης κατ' εφαρμογή των κανόνων αυτών, τη διαπίστωση της συνδρομής και την εκτίμηση των σχετικών πραγματικών περιστατικών, καθώς και των σκέψεων του διοικητικού οργάνου που οδήγησαν στην έκδοση ή την άρνηση της έκδοσης της διοικητικής πράξης. Σύμφωνα με το άρθρο 17 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, το οποίο συμπυκνώνει στη διατύπωσή του την προϋπάρχουσα, μακρά νομολογιακή παράδοση σχετικά με το ζήτημα, η αιτιολογία πρέπει να είναι σαφής, ειδική και επαρκής και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου. (βλ. Ε. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟ, *Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου*, Τόμ. 2, 13η έκδ., ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ, αριθμ. 516-518). Πράξη, δε, που δεν έχει εξετάσει ουσιώδη ισχυρισμό που υποβλήθηκε είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη (ΣτΕ 2418/1976, 1061/1981).

28. Επειδή, κατά πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, οι πράξεις διακριτικής ευχέρειας υπάγονται στην κατηγορία των φύσει αιτιολογητέων πράξεων, δηλαδή εκείνων των οποίων ο έλεγχος είναι αδύνατος ή ατελής χωρίς την αναφορά των λόγων που τις στήριξαν (βλ. συναφώς Π. Δαγτόγλου, *Γενικό Διοικητικό Δίκαιο*, ό.π., αρ. περ. 642' Β. Καψάλη, «Η αιτιολογία ως ουσιώδης τύπος των ατομικών διοικητικών πράξεων: μια υποβαθμισμένη διαδικαστική εγγύηση», *ΕφημΔΔ* 4/2010, σελ. 568 (σελ. 571 επ.), ομοίως Μ. Στασινόπουλο, *Δίκαιον των Διοικητικών Πράξεων*, Αθήνα, 1982, σ. 341, ο οποίος εύστοχα αναφέρει ότι «ο επί της αιτιολογίας έλεγχος συνιστά γνήσιο έλεγχο της διακριτικής εξουσίας» και διευκρινίζει πως «η διείσδυση του ελέγχου εντός της ουσιαστικής ορθότητας της αιτιολογίας και, επομένως, του πορίσματος που προέκυψε από την άσκηση της διακριτικής εξουσίας, δεν σημαίνει έλεγχο της σκοπιμότητας αυτού, αλλά αναζήτηση της ενδεχόμενης ασυμφωνίας αυτού προς τα άκρα όρια της διακριτικής εξουσίας» σελ. 381 ο.π.).

29. Επειδή, η ΕΑΔΗΣΥ (τ. ΑΕΠΠ) αποφαίνεται αιτιολογημένα επί της βασιμότητας των προβαλλόμενων πραγματικών και νομικών ισχυρισμών, επιλαμβανόμενη αποκλειστικά επί θεμάτων που θίγονται με την προσφυγή (αρ. 367 ν. 4412/2016 όπως ισχύει). Σε περίπτωση αποδοχής της προδικαστικής προσφυγής, η ΕΑΔΗΣΥ ακυρώνει την προσβαλλόμενη πράξη της αναθέτουσας αρχής ή την επίδικη παράλειψή της και αναπέμπει την υπόθεση στην αναθέτουσα αρχή, προκειμένου η τελευταία να προβεί στην οφειλόμενη ενέργεια, συμμορφούμενη προς την απόφαση της ΕΑΔΗΣΥ, η οποία δεν έχει εξουσία ούτε να τροποποιήσει την προσβαλλόμενη πράξη ούτε να προβεί η ίδια στην οφειλόμενη ενέργεια, καθ' υποκατάσταση της αναθέτουσας αρχής (βλ. ΕΑ ΣτΕ 54/2018, σκέψη 8 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

30. Επειδή, ο α προσφεύγων με τον 1^ο λόγο της προσφυγής ισχυρίζεται ότι στην προσφορά του α παρεμβαίνοντος δεν έχει συμπεριληφθεί το κόστος ΕΛΠΚ. Η αναθέτουσα αρχή, στις απόψεις της αποστέλλει τον υπολογισμό εργατικού κόστους και ο α παρεμβαίνων ισχυρίζεται ότι η εισφορά υπέρ

Ε.Λ.Π.Κ. εντάσσεται στις εργοδοτικές εισφορές, άλλως στο νόμιμο εργατικό κόστος, γεγονός που είναι γνωστό τόσο στην εκάστοτε αναθέτουσα αρχή όσο και στους οικονομικούς φορείς που συμμετέχουν σε δημόσιους διαγωνισμούς η οποία και έχει ληφθεί υπόψη από την αναθέτουσα αρχή δοθέντος ότι με τις με αρ. 2993/21.02.2022 διευκρινήσεις της Αναθέτουσας Αρχής σε συνδυασμό με το με αριθ. πρωτ. 751/17.01.2022 έγγραφο της «.....» αναφέρεται σε μισθολογικό και μη μισθολογικό κόστος, αν δε δεν είχε περιληφθεί στο ως άνω έγγραφο το επίμαχο κόστος τότε η αναθέτουσα αρχή θα είχε φροντίσει να το καταστήσει σαφές στους προσφέροντες προκειμένου να μην δημιουργηθεί κίνδυνος πλάνης.

31. Επειδή, η εισφορά υπέρ ΕΛΠΚ, η οποία αποτελεί ετήσια εργοδοτική εισφορά είκοσι (20) ευρώ ανά εργαζόμενο με σχέση εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου, είναι καταβλητέα από τους εργοδότες οι οποίοι καταβάλουν και εισφορές υπέρ του οργανισμού Εργατικής Εστίας (Ο.Ε.Ε.). Ειδικότερα: με τις διατάξεις του άρθρου **89, περίπτωση Γ' του Ν. 3996/2011**, συστάθηκε στον Οργανισμό Εργατικής Εστίας (Ο.Ε.Ε.), «Ειδικός Λογαριασμός Παιδικών Κατασκηνώσεων (Ε.Λ.Π.Κ.)», με οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια, με σκοπό την οργάνωση και υλοποίηση κατασκηνωτικών προγραμμάτων φιλοξενίας παιδιών χαμηλόμισθων εργαζομένων και ανέργων σε θερινές παιδικές κατασκηνώσεις. Με την αριθμ. 23411/2131/30.12.2011 Υ.Α., καθορίστηκαν οι διαδικασίες είσπραξης, ελέγχου, διαχείρισης, διάθεσης και δικαιολόγησης των κονδυλίων του Λογαριασμού αυτού. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, ύστερα από γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του Ο.Ε.Ε., καθορίζεται για κάθε έτος, ο αριθμός των δικαιούχων που εντάσσονται στα προγράμματα φιλοξενίας των παιδιών τους σε θερινές κατασκηνώσεις, οι προϋποθέσεις και τα κριτήρια επιλογής τους. Εκδόθηκαν δε και οι σχετικές εγκύκλιοι 49/2013 και 63/2013 και τα Γενικά Έγγραφα Ε40/573/17.7.2014, Ε40/586/5.8.2015, Ε40/627/5.9.2016 και Δ.ΕΙΣΦ.Μ./464/1156016/28.8.2017 ΕΦΚΑ. Ειδικότερα,

μεταξύ των άλλων πόρων του λογαριασμού ορίστηκε η ετήσια εργοδοτική εισφορά είκοσι (20) ευρώ ανά εργαζόμενο με σχέση εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου, καταβλητέα από τους εργοδότες οι οποίοι καταβάλουν και εισφορές υπέρ του οργανισμού Εργατικής Εστίας (Ο.Ε.Ε.). Η εν λόγω εισφορά συνιστά ξεχωριστό λογαριασμό προς διαχωρισμό των λοιπών εισπρακτέων εισφορών υπέρ του Ο.Ε.Ε. από τον Ε.Φ.Κ.Α. (τ. Ι.Κ.Α. -Ε.Τ.Α.Μ.), ο οποίος τελευταίος υποχρεούται να αποδίδει άμεσα την εν λόγω καταβαλλόμενη εργοδοτική εισφορά στον Ε.Λ.Π.Κ., προκειμένου να εξασφαλίζεται η υλοποίηση των κατασκηνωτικών προγραμμάτων εκάστου έτους. Η υποχρέωση καταβολής της ετήσιας εργοδοτικής εισφοράς των είκοσι (20) ευρώ ανά εργαζόμενο, εισπράττεται από τον Ε.Φ.Κ.Α., ταυτόχρονα και παράλληλα με τις τακτικές εισφορές υπέρ του Ο.Ε.Ε., μηνός Αυγούστου και έχει εφαρμογή και στις περιπτώσεις των νέων κατηγοριών ασφαλισμένων, που σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 38 και 40 του Ν.4387/2016, από 01/01/2017, εντάχθηκαν ως μισθωτοί στην ασφάλιση του Ε.Φ.Κ.Α.

Επομένως, υφίσταται υποχρέωση των διαγωνιζομένων να συμπεριλάβουν στην οικονομική τους προσφορά το **κονδύλιο των 20 ευρώ ετησίως για καθένα από τους εργαζόμενους που θα απασχοληθούν** υπέρ του Λογαριασμού Παιδικών Κατασκηνώσεων και ήδη Ε.Λ.Π.Κ. Συνακόλουθα η ειδική εισφορά υπέρ του Ειδικού Λογαριασμού Παιδικών Κατασκηνώσεων θα πρέπει να υπολογίζεται στην Οικονομική προσφορά, ακόμη και όταν η εν λόγω υποχρέωση δεν αναφέρεται ρητά στη Διακήρυξη, καθώς εντάσσεται στις «εργοδοτικές εισφορές» και τούτο διότι, ως προαναφέρθηκε, κάθε διακήρυξη δημόσιου διαγωνισμού πρέπει, ακόμη και αν ελλείπει σχετική ρήτρα, να ερμηνεύεται ως επιβάλλουσα στους οικονομικούς φορείς να τηρούν, κατά τη διαμόρφωση της προσφοράς τους, τις κείμενες διατάξεις, μεταξύ των οποίων προέχουσα θέση έχουν οι διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας περί της κατώτερης νόμιμης αμοιβής της εργασίας και της νομοθεσίας περί κοινωνικής ασφάλισης (ΤρΔΕφ (Ακ)Αθ 2117/2021). Η ΙΔΙΑ ΔΕ Η ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΣΤΟ

NΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ που τη διέπει (αρ.1.4) επιτάσσει την εφαρμογή των διατάξεων, εργατικού, ασφαλιστικού, κοινωνικού δικαίου ακόμη και εάν δεν αναφέρονται ρητά στη διακήρυξη.

Επίσης, έχει ad hoc κριθεί (ΔεφΘεσ/κης Ν8/2019), ότι όταν οι διατάξεις της διακήρυξης δεν επιβάλλουν, επί ποινή απαραδέκτου, στους διαγωνιζόμενους ρητή και αναντίλεκτη υποχρέωση να συμπεριλάβουν το κονδύλιο της κράτησης του Ειδικού Λογαριασμού Παιδικών Κατασκηνώσεων σε συγκεκριμένο τμήμα της οικονομικής τους προσφοράς, ιδίως δε όταν δεν προβλέπεται σχετικό πεδίο στο υπόδειγμα των πινάκων σύνταξης της οικονομικής προσφοράς, τότε είναι ευλόγως υποστηρίξιμη η άποψη ότι είναι επιτρεπτή η συμπερίληψη του επίμαχου κονδυλίου στο πεδίο του διοικητικού κόστους. Τούτο δε διότι είναι προφανής ο διακριτός χαρακτήρας του κονδυλίου τούτου, το οποίο, παρότι ούτε και γνησίως διοικητικό κόστος περιγράφει, πάντως δεν αναπαριστά ασφαλιστική εισφορά, καθότι, μάλιστα, δεν υπολογίζεται επί του ποσού της εργατικής δαπάνης, και δεν εντάσσεται ως εκ τούτου στη συμβατική εργατική δαπάνη, αλλ' εμπίπτει στην εν ευρεία έννοια εργοδοτική δαπάνη. Εν πάσει περιπτώσει η επίμαχη εισφορά θα πρέπει να περιλαμβάνεται στην οικονομική προσφορά των υποψηφίων.

32. Επειδή, ο α παρεμβαίνων όπως βασίμως ισχυρίζεται ο προσφεύγων δεν συνυπολόγισε στην προσφορά του το ποσό που αντιστοιχεί στο ΕΛΠΚ, ήτοι είκοσι ευρώ ανά απασχολούμενο φύλακα, δηλαδή (12,856 φύλακες όπως δηλώνονται από την ήτοι 13 φύλακες Χ 20 ευρώ/φύλακας) **260 ΕΥΡΩ** για ετήσιο κόστος υπερ ΕΛΠΚ. Παράλληλα, σε κανένα σημείο της προσφοράς του α παρεμβαίνοντος δεν αναγράφεται και δεν προκύπτει ότι συνυπολογίζεται το κόστος αυτό και τούτο διότι ο α παρεμβαίνων ανέγραψε στην οικονομική προσφορά του ακριβώς το ποσό που διευκρίνισε η αναθέτουσα αρχή ως κατώτατο μισθολογικό και μη μισθολογικό κόστος φύλαξης ανερχόμενο σε 182.737,26 €, το οποίο άλλωστε και ο ίδιος αποδέχεται ως κατώτατο. Το δε επίμαχο κόστος υπέρ ΕΛΠΚ δεν συμπεριλαμβάνεται ούτε

ως κονδύλιο του διοικητικού του κόστους στην προσφορά του α παρεμβαίνοντος, ως θα εδύνατο κατά τα αναγραφόμενα στην προηγούμενη σκέψη, απορριπτόμενων των οικείων ισχυρισμών του α παρεμβαίνοντος δοθέντος ότι το τελευταίο ανέρχεται σε μόλις 64,74 ευρώ και προφανώς δεν εμπεριέχει το κονδύλιο ΕΛΠΚ το οποίο είναι 260 ευρώ. Επιπλέον, το ποσό ΕΛΠΚ δεν μπορεί βασίμως να υποστηριχθεί ότι εντάσσεται και καλύπτεται από το δηλωθέν εργολαβικό κέρδος, γεγονός που το γνωρίζει και ο α παρεμβαίνων, πέραν του γεγονότος ότι αυτό ανέρχεται σε 50 ευρώ ως δηλώνει στην προσφορά του, και στην προσφυγή αναφέρει ρητά και απερίφραστα ότι «*η εισφορά υπέρ Ε.Λ.Π.Κ. εντάσσεται στις εργοδοτικές εισφορές, άλλως στο νόμιμο εργατικό κόστος*». Σημειωτέον ότι, σύμφωνα με τα στοιχεία του φακέλου: ο α' παρεμβαίνων δήλωσε ως μικτές νόμιμες αποδοχές εργαζομένων και εργοδοτικές εισφορές το ποσό των 182.737,26€, ο δε α προσφεύγων το ποσό των 182.997,26€, δηλαδή ο μεν α παρεμβαίνων ακριβώς το ποσό που αναγράφεται στις διευκρινήσεις της αναθέτουσας αρχής που δεν περιλαμβάνει ΕΛΠΚ, ο δε α προσφεύγων το εν λόγω ποσό προσαυξημένο κατά 260€, ήτοι την επίμαχη εισφορά υπέρ ΕΛΠΚ και δηλώνει στην προσφορά του «* Η ΕΙΣΦΟΡΑ ΥΠΕΡ ΕΛΠΚ ΕΧΕΙ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΕΙ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΜΑΣ ΣΤΟ ΠΕΔΙΟ ΤΩΝ ΣΥΝΟΛΙΚΩΝ ΕΙΣΦΟΡΩΝ ΕΡΓΟΔΟΤΗ».

Περαιτέρω, οι όροι της διακήρυξης είναι σαφείς ως προς το περιεχόμενο της οικονομικής προσφοράς όπου ρητά απαιτείται η εφαρμογή της κείμενης νομοθεσίας εργατικής και ασφαλιστικής εν προκειμένω, κατά τα αναφερόμενα στην προηγούμενη σκέψη (αρ. 1.4 της διακήρυξης), ακόμη προβλέπεται στο αρ. 2.4.4 «ο συνυπολογισμός και κάθε άλλη επιβάρυνσης», με αποτέλεσμα κάθε διακήρυξη δημόσιου διαγωνισμού να πρέπει, ακόμη και αν ελλείπει σχετική ρήτρα, να ερμηνεύεται ως επιβάλλουσα στους διαγωνιζόμενους να τηρούν, κατά τη διαμόρφωση της προσφοράς τους, τις κείμενες διατάξεις, μεταξύ των οποίων προέχουσα θέση έχουν οι διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας και ασφαλιστικής ασφάλισης, εφόσον δε η προσφορά υπολείπεται του ελαχίστου

εργοδοτικού κόστους, απορρίπτεται (βλ. σκ. 19 της παρούσας), απορριπτόμενων των οικείων ισχυρισμών του α παρεμβαίνοντος ο οποίος όλως αορίστως ισχυρίζεται ότι «αν δε δεν είχε περιληφθεί στο ως άνω έγγραφο το επίμαχο κόστος τότε η αναθέτουσα αρχή θα είχε φροντίσει να το καταστήσει σαφές στους προσφέροντες», και τούτο διότι λαμβάνοντας υπόψη ότι δεν περιλαμβάνεται στη διακήρυξη ειδικό προς δήλωση του ΕΛΠΚ πεδίο, εδύνατο να υπολογισθεί είτε αυτοτελώς είτε στο διοικητικό κόστος και όχι βέβαια να εξαιρεθεί. Σημειωτέον δε ότι ο α παρεμβαίνων, δεν επιχειρεί να αποδείξει τυχόν συμπερίληψη του αλλά ούτε και ισχυρίζεται ότι πλανήθηκε ο ίδιος σε συνέχεια των σχετικών διευκρινήσεων. Επομένως, η προσβαλλόμενη πάσχει ακυρότητας ως προς την αποδοχή της προσφοράς του α παρεμβαίνοντος **ως υπολειπόμενη του ελαχίστου εργατικού κόστους**, άλλωστε είναι προφανές ότι στο μισθολογικό και μη μισθολογικό κόστος ως υπολογίσθηκε για την αναθέτουσα αρχή περιλαμβάνεται μόνο κόστος ωρομισθίου περιλαμβανομένων των εργοδοτικών εισφορών με τις ανάλογες προσαυξήσεις (για νυχτερινά, Κυριακές και αργίες) καθώς και τα οικεία επιδόματα. Ακόμη και εάν ήθελε υποτεθεί ότι το υπολογισθέν κόστος είναι ορθό ως προς τα έτερα στοιχεία που το συνθέτουν σε κάθε περίπτωση ο μέσος επιμελής υποψήφιος μπορεί ΕΥΧΕΡΕΣΤΑΤΑ να κατανοήσει ότι δεν περιλαμβάνεται το κόστος ΕΛΠΚ και τούτο διότι κατ' αρχήν η τεκμηρίωση του υπολογισμού του οικείου κόστους είναι μονοσέλιδη πλην αναλυτική, ο δε μέσος επιμελής υποψήφιος προφανώς και ελέγχει το σχετικό κόστος για να διαμορφώσει την προσφορά του, άλλωστε στους ίδιους τους προσφέροντες απόκειται να αναζητήσουν στην κείμενη εργατική και ασφαλιστική νομοθεσία προκειμένου να υπολογίσουν την προσφερόμενη από αυτούς τιμή (ΤρΔΕφ (Ακ)Αθ 2117/2021).

ΣΥΝΕΠΩΣ, η προσβαλλόμενη πάσχει ακυρότητας σύμφωνα με το αρ. 2.4.6 περ. ι κατά το μέρος αποδοχής της προσφοράς του α παρεμβαίνοντος ο οποίος προφανώς δεν υπολόγισε την εισφορά υπέρ ΕΛΠΚ και τούτο διότι από την προσφορά του προκύπτει ευχερώς ότι υπολόγισε το ελάχιστο εργατικό κόστος

(μισθολογικό κόστος και εισφορές εργοδότη) πλην του απαιτούμενου ΕΛΠΚ ως και η αναθέτουσα αρχή, ούτε όμως δύναται βασίμως να υποστηριχθεί ότι η διακήρυξη περιείχε ασάφεια η οποία δεν δύναται να ερμηνευθεί εις βάρος συμμετέχοντος και τούτο διότι αναφορικά με την τήρηση της εργατικής και ασφαλιστικής νομοθεσίας, ως προαναφέρθηκε, ο εκάστοτε προσφέρων καθίσταται υπεύθυνος ως προς την τήρηση της κατά τη διαμόρφωση της προσφοράς του, επακολούθως δεν δύναται να κληθεί σε παροχή διευκρινήσεων λόγω ασάφειας της προσφοράς του, καθόσον δεν υπάρχει ασάφεια σε αυτή κατά τα ως άνω. Σημειώνεται δε ότι η Εισηγήτρια επικοινωνήσε με την αναθέτουσα αρχή η οποία την παρέπεμψε στον συντάκτη του με αριθ. πρωτ. 751/17-01-2022 εγγράφου που αφορά στους οικείους υπολογισμούς και ως προδήλως προκύπτει κατά τα ανωτέρω επιβεβαιώθηκε η μη συμπερίληψη κονδυλίου υπέρ ΕΛΠΚ.

33.Επειδή, με τον 3ο λόγο της προσφυγής ο προσφεύγων παραθέτει τις διατάξεις του αρ. 2.4.4 της διακήρυξης και ισχυρίζεται ότι ο α παρεμβαίνων κατά παράβαση της ως άνω διάταξης δεν περιέλαβε στην προσφορά του κόστος αναλωσίμων *«που η διακήρυξη απαιτεί να γίνεται χωριστά»* και ότι σε κάθε περίπτωση η προσφορά του είναι ζημιογόνος. Ο α παρεμβαίνων υπεραμύνεται των οικείων ισχυρισμών ως αναλυτικά εκτέθηκαν στην παρούσα και ισχυρίζεται εν πολλοίς ότι ούτε και ο προσφεύγων ανέγραψε το επίμαχο κονδύλι στην προσφορά του. Η αναθέτουσα αρχή ουδέν αναφέρει.

34. Εν προκειμένω, πράγματι σύμφωνα με τα στοιχεία του φακέλου ούτε ο α' προσφεύγων ανέγραψε χωριστά στην κατατεθείσα προσφορά του το κόστος αναλωσίμων. Επομένως, η προβολή από τον α' προσφεύγοντα του οποίου η προσφορά έχει γίνει αποδεκτή ισχυρισμού κατά άλλου συνδιαγωνιζόμενου, ο οποίος συντρέχει και για τον ίδιο -δοθέντος ότι ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος είναι βάσιμος- με σκοπό τον αποκλεισμό του από τη συνέχεια της διαγωνιστικής διαδικασίας αντίκειται στην αρχή του ίσου μέτρου κρίσης, η οποία αποτελεί ειδικότερη έκφανση των αρχών της ίσης

μεταχείρισης των διαγωνιζομένων και της διαφάνειας που διέπουν το σύνολο του ενωσιακού δικαίου των δημοσίων συμβάσεων, αλλά και στην καλή πίστη και πρέπει να απορριφθεί **ως απαράδεκτος**, (ΕΑ 59/2019, Απόφαση ΑΕΠΠ 67/2019 Εισηγήτρια Ε Αψοκάρδου και μεταξύ πολλών ΑΕΠΠ 320/2022 Εισηγήτρια Χ. Ζαράρη). Ως άλλωστε έχει κριθεί οι προβαλλόμενοι από τον Προσφεύγοντα λόγοι ακύρωσης περί υπάρξεως πλημμελειών κατά τη διοικητική διαδικασία ή περί παράβασης νόμου, όσο σοβαρές και εάν είναι οι πλημμέλειες αυτές και όσο κατάφωρη η παράβαση νόμου, δεν μπορούν να θεμελιώσουν έννομο συμφέρον για τον προσφεύγοντα, αφού άλλωστε η εξέτασή τους ανάγεται στο βάσιμο της αιτήσεως και όχι στο παραδεκτό αυτής (Δημήτριος Θ. Πυργάκης, *Το έννομο συμφέρον στη δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας*, Νομική Βιβλιοθήκη, 2017, σελ. 48-49).

Περαιτέρω, οι ισχυρισμοί του α προσφεύγοντος κατά της προσφοράς του α παρεμβαίνοντος που περιλαμβάνονται στον 3^ο λόγο της προσφυγής του σχετικά με το κόστος αναλωσίμων που καθιστά την επίμαχη προσφορά ζημιογόνο, κρίνονται απορριπτέοι ως απαράδεκτοι και τούτο διότι ο α προσφεύγων όλως αορίστως ισχυρίζεται χωρίς να παραθέτει ουδένα σχετικό ισχυρισμό ότι ο α παρεμβαίνων «δεν θα μπορεί να καλύψει τις βασικές ανάγκες αναλωσίμων που απαιτούνται κατά την εκτέλεση της σύμβασης», ήτοι ουδόλως αναφέρεται στο ποιες είναι αυτές. Συνεπώς, ο οικείος λόγος της προσφυγής κρίνεται απορριπτέος.

35. Επειδή με τον 4^ο λόγο της προσφυγής ο α' προσφεύγων ισχυρίζεται ότι ο α παρεμβαίνων δεν συνυπολόγισε επαρκές διοικητικό κόστος και κόστος αναλωσίμων και ότι εν τέλει η οικονομική προσφορά του είναι ασυνήθιστα χαμηλή. Παραθέτει δε ισχυρισμούς επί του διοικητικού κόστους όπως το κόστος έκδοσης εγγυητικών επιστολών (συμμετοχής και εκτέλεσης) , κονδύλιο τεχνικού ασφαλείας και ιατρού εργασίας αξίας 65 ευρώ τουλάχιστον απαιτητού βάσει ν. 3850/2010, ποσό εποπτείας και παραθέτει σχετικά ποσά. Ο

α παρεμβαίνων υπεραμύνεται των οικείων ισχυρισμών και η αναθέτουσα αρχή με τις οικείες απόψεις της ουδέν αναφέρει.

36. Επειδή, εν προκειμένω ο α προσφεύγων παραθέτει ουσιώδεις ισχυρισμούς επί του επίμαχου κόστους της προσφοράς του α παρεμβαίνοντος, μόνο δε το κόστος έκδοσης εγγυητικών επιστολών συμμετοχής και εκτέλεσης από όποιο ίδρυμα (χρηματοπιστωτικό ή ΤΠ&Δ) και εάν προέρχεται υπερβαίνει το εκ μέρους του α παρεμβαίνοντος δηλωθέν ως διοικητικό κόστος που ανέρχεται συνολικά σε 64,74€. Παράλληλα, η αναθέτουσα αρχή δεν αιτιολόγησε νομίμως και σύμφωνα με το άρθρο 17 του ΚΔΔιαδ την προσβαλλόμενη καθόσον για την κρίση επί της (μη) ύπαρξης ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς κατόπιν υποβολής ουσιωδών και συγκεκριμένων αιτιάσεων προσφεύγοντος, δεν αρκεί να παρατίθεται γενική και αόριστη αιτιολογία, πολλώ δε μάλλον καμία αιτιολογία, προκειμένου να καταστεί δυνατός ο έλεγχος της άσκησης των άκρων ορίων της διακριτικής της ευχέρειας. Δηλαδή, ουδόλως αιτιολόγησε ως όφειλε η αναθέτουσα αρχή εάν πράγματι η προσφορά του α παρεμβαίνοντος προσφορές είναι ζημιογόνος ή κατά πόσον στην προσφερόμενη τιμή ενσωματώνονται όλες οι δαπάνες που προκύπτουν από τη διακήρυξη και αναφέρεται σε αυτές ο α προσφεύγων, με αποτέλεσμα η προσβαλλόμενη να πάσχει ακυρότητας. Τα ανωτέρω, δεν συνεπάγονται ότι η προσφορά του α παρεμβαίνοντος θα καθίστατο αυτομάτως απορριπτέα, ΕΞ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ, διότι σε κάθε περίπτωση ακόμη και στην περίπτωση που προσφορά εντέλει κριθεί ως ασυνήθιστα χαμηλή δεν αποκλείεται σε προγενέστερο χρόνο αυτομάτως ανευ σχετικής προς τούτο κλήσης των οικονομικών φορέων προς παροχή σχετικών διευκρινήσεων. Περαιτέρω, κρίνεται απορριπτέος ο ισχυρισμός του α παρεμβαίνοντος κατά της προσφοράς του α προσφεύγοντος ο οποίος ουσιαστικά εδράζεται στη μη δυνατότητα εξέτασης του επίμαχου ισχυρισμού λόγω συνδρομής ίσου μέτρου κρίσης και τούτο διότι η συνολική προσφορά του α προσφεύγοντος ανέρχεται σε 187779,87 χωρίς ΦΠΑ, ήτοι τα ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΕΞΟΔΑ - ΕΡΓΟΛΑΒΙΚΟ ΟΦΕΛΟΣ - ΛΟΙΠΑ ΕΞΟΔΑ τα οποία

δηλώνει ότι «ΕΧΟΥΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΕΙ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΜΑΣ» ανέρχονται σε 4.782,61€ (187.779,87-182.997,26€), ήτοι εμπεριέχεται μεν ασάφεια αλλά δεν προκύπτει ότι δεν έχει συνυπολογισθεί, το δε αντίστοιχο ποσό του α παρεμβαίνοντος ανέρχεται σε 4.142,74 εκ των οποίων 4.028,00€ που αφορούν σε νόμιμες υπέρ δημοσίου και τρίτων κρατήσεις 2,1554%, διοικητικό κόστος 64,74 και εργολαβικό κέρδος 50€.

Συνεπώς, σύμφωνα με τα αναλυτικά εκτεθέντα στις σκέψεις 23-26 της παρούσας οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος γίνεται δεκτοί ως βάσιμοι, εάν δε η προσφορά δεν είχε ήδη κριθεί απορριπτέα λόγω μη συμπερίληψης ΕΛΠΚ (βλ. σκ 32 της παρούσας) τότε η αναθέτουσα αρχή θα όφειλε να προβεί σε σχετική κλήση του α παρεμβαίνοντα προκειμένου να *εξηγήσει το επίμαχο κόστος* (βλ. αρ. 3.1.2 της διακήρυξης).

37. Επειδή, τέλος, με τον 2^ο λόγο της προσφυγής ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι ο α παρεμβαίνων προέβη σε μη νόμιμο υπολογισμό κρατήσεων. Η αναθέτουσα αρχή ουδέν αναφέρει και ο α παρεμβαίνων ισχυρίζεται ότι ο υπολογισμός των κρατήσεων του α προσφεύγοντα είναι λανθασμένος καθόσον ερείδεται επί εσφαλμένης προϋπόθεσης καθόσον η κράτηση 2% υπέρ Οργανισμών Ψυχικής Υγείας δεν υπόκειται σε τέλος Χαρτοσήμου και εισφορά υπέρ ΟΓΑ. Εν προκειμένω σε συνέχεια των αναγραφόμενων στη σκ. 32 της παρούσας δοθέντος ότι η προσφορά του α παρεμβαίνοντος χρήζει απόρριψης, παρέλκει ως αλυσιτελής η εξέταση του επίμαχου λόγου και τούτο διότι και αβάσιμος υποτιθέμενος ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος δεν δύναται να άγει σε απόρριψη του αιτήματος της προσφυγής.

38. Επειδή, ο β προσφεύγων ισχυρίζεται ότι οι προσφορές αμφότερων των παρεμβαίνοντων πρέπει να απορριφθούν καθόσον δεν υπολόγισαν νόμιμο εργατικό κόστος με αποτέλεσμα να κρίθηκαν μη νομίμως αποδεκτές από την αναθέτουσα αρχή η οποία όφειλε να τις απορρίψει κατά δέσμια αρμοδιότητα. Ο α παρεμβαίνων ισχυρίζεται ότι οι ετήσιες μεικτές αποδοχές εργαζομένων ανέρχονται σε 149.124,58 € πλέον ασφαλιστικών εισφορών εργοδότη ποσού

33.612,28 € και είναι σύμφωνες με το ελάχιστο νόμιμο εργατικό κόστος (μισθολογικό και μη μισθολογικό) κόστος, που έθεσε η ίδια η Αναθέτουσα Αρχή με σχετική διευκρίνιση της. Επίσης ισχυρίζεται ότι απαράδεκτως βάλλει ο β προσφεύγων κατά της διακήρυξης σε αυτό το στάδιο της διαδικασίας.

Ο β παρεμβαίνων ισχυρίζεται ότι όλως αορίστως ο β προσφεύγων στρέφεται κατά της προσφοράς του χωρίς να προσδιορίζει ποια εν τέλει είναι η οικεία πλημμέλεια.

39. Επειδή, εν προκειμένω, ο β προσφεύγων προβαίνει σε υπολογισμούς του ελάχιστου νόμιμου εργατικού και ασφαλιστικού ετήσιου κόστους και καταλήγει στο ότι προσφορές που υπολείπονται του εν λόγω κόστους έχουν συνταχθεί κατά παράβαση των διατάξεων της εργατικής νομοθεσίας. Αποδίδει πλημμέλεια συνολικά στο ποσό του εργατικού κόστους χωρίς να προβαίνει σε αναφορά στο ποια τυχόν είναι η απόκλιση από την εργατική νομοθεσία στην οποία υπέπεσαν οι ως άνω καθού οικονομικοί φορείς, γεγονός που καθιστά τον ισχυρισμό του αόριστο (βλ. και ΕΑ ΣΕ 272/2008) ως βασίμως ισχυρίζεται ο β παρεμβαίνων. Άλλωστε όπως προαναφέρθηκε αμφότεροι οι παρεμβαίνοντες υπολόγισαν μισθολογικό κόστος και κόστος εργοδοτικών εισφορών ακριβώς ως αυτό διευκρινίσθηκε από την αναθέτουσα αρχή με παράθεση για λογαριασμό της αναλυτικών υπολογισμών (ο β παρεμβαίνων + 260 ευρώ υπέρ ΕΛΠΚ), παράλληλα ο β προσφεύγων ουδεμία συγκεκριμένη πλημμέλεια δεν προσάπτει ούτε στον αυτό αναλυτικό υπολογισμό προκειμένου έστω να επιχειρήσει να καταστήσει ορισμένους τους ισχυρισμούς του. Επομένως, οι ισχυρισμοί του β προσφεύγοντος κρίνονται απορριπτέοι ως αόριστοι για αμφότερους τους παρεμβαίνοντες, απορριπτέος ωστόσο είναι ο ισχυρισμός του α παρεμβαίνοντος περί ανεπίκαιρης προβολής των ισχυρισμών του β προσφεύγοντος λόγω αποδοχής των όρων της διακήρυξης και της διευκρίνισης και τούτο διότι το γεγονός ότι η αναθέτουσα αρχή διευκρίνησε τα οικεία ποσά και ενσωματώθηκαν στους όρους της διακήρυξης, δεν εξικνείται έως το σημείο να γίνουν δεκτές προσφορές που δεν πληρούν την εργατική και

ασφαλιστική νομοθεσία, η οποία επίσης απαιτείται από τη διακήρυξη ρητά. Ως δε προαναφέρθηκε στους ίδιους τους προσφέροντες απόκειται να αναζητήσουν στην κείμενη εργατική και ασφαλιστική νομοθεσία το κόστος που αντιστοιχεί στους απασχολούμενους που θα χρησιμοποιήσουν για την παροχή των επίμαχων υπηρεσιών, προκειμένου να το υπολογίσουν στη προσφερόμενη από αυτούς τιμή ΤρΔΕφ (Ακ)Αθ 2117/2021, 430/2021).

40. Επειδή γίνεται δεκτή η εισήγηση.

41.Επειδή κατόπιν των ανωτέρω το αίτημα της α προσφυγής («.....») πρέπει να γίνει δεκτό και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη ως προς την αποδοχή της προσφοράς του α παρεμβαίνοντος (..... βλ. σκ 32 της παρούσας) και να απορριφθεί το αίτημα της β προσφυγής (.....) και να γίνουν δεκτές αμφότερες οι παρεμβάσεις (..... και) που ασκήθηκαν επί της β προσφυγής.

42.Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να επιστραφεί το παράβολο του α προσφεύγοντος και να καταπέσει το παράβολο του β προσφεύγοντος.

Για τους λόγους αυτούς

Δέχεται την α προδικαστική προσφυγή

Απορρίπτει τη β προδικαστική προσφυγή.

Απορρίπτει την παρέμβαση του α παρεμβαίνοντος στην α προσφυγή

Δέχεται αμφότερες τις παρεμβάσεις στην β προσφυγή

Ακυρώνει την προσβαλλόμενη κατά το μέρος αποδοχής της προσφοράς του α παρεμβαίνοντος σύμφωνα με τα αναγραφόμενα στο σκεπτικό (βλ. σκ. 32)

Διατάσσει την επιστροφή του παραβόλου του α προσφεύγοντα και την κατάπτωση του παραβόλου του β προσφεύγοντα

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε την 17-05-2022 και εκδόθηκε στις 23-5-2022 στον Άγιο Ιωάννη Ρέντη.

Η Πρόεδρος
Αικατερίνη Ζερβού

Η Γραμματέας
Ευαγγελία Πέτρου

α/α
Φωτεινή Μαραντίδου